76STE JAARGANG No. 100157 ZATERDAG 4 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao · Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 · Telefoon: Redactie: 23858 · Advertentie: 23550 · Abonnementen en Bezorging: 24399

TOESTAND IN ARGENTINIE

Militair verzet en gebrek aan discipline laten crisis voortbestaan

ENGELAND, RUSLAND EN BRAZILIE SPANNEN SAMEN

De toestand in Argentinie schijnt nog verre van gestabiliseerd te zijn. In militaire kringen blijft men zich verzetten tegen de regering-Frondizi.

Zo weet men te berichten, dat de nieuwe minister van defensie Generaal Elbio Anaya, die naar Cordoba was gegaan op de opstandige officieren van deze garnizoensplaats totrede te brengen. Onverricht ter zake naar huis is teruggekeerd.

Een woordvoerder van Frondizi's partij heeft in het parlement verklaard dat Engeland, Rusland en Brazilie samenspannen om de regering-Frondizi ten val te brengen.

De minister van buitenlandse zaken, Alfredo Vitolo, zou op het punt staan om sensationele onthullingen te doen over een samenzwering tegen Frondizi.

De regering heeft donderdag officieel verklaard dat zij vastbesloten blijft om de grondwet en de daaruit voortvloeiende rechten te beschermen.

Het kabinet van de Argentijnse president, Frondizi, heeft vrijdag in een poging om een einde te maken aan het gebrek aan discipline bij het leger een verklaring uitgegeven waarin de officieren worden gewaarschuwd dat „vijanden van wet en grondwettelijke orde" gereed staan om de onrust in het leger te profiteren.

Die onrust is ontstaan door een actie van een aantal legerofficieren die een radicale wijziging van de regeringspolitiek eisen en een breuk met linkse en Peronistische groeperingen. De verklaring van vrijdag noemt de huidige toestand een van de ernstigste crisis in Argentinie's geschiedenis.

Alfredo Vitolo een van de weinige ministers van het oude kabinet Frondizi, die door het leger afgedwongen regeringswijzigingen heeft overleefd, verklaarde vrijdag in de Kamer van Afgevaardigden dat „een poging om de macht over te nemen nog aanhoudt".

Velen vroegen zich gistermiddag met verbazing af welk paartje er in het huwelijksbootje gestapt was, want een luid en langdurig geclaxoneer verkondigde wijd en zijd dat zulks geschied was. Eilaas het betrof hier niet een trouwpartij maar een verjongingskuur van het wagenpark van de AMIGOE DI CURACAO door nieuwe frisse LANDROVERS. Maar zoals het past moesten deze borelingskes een waardige doop ondergaan en met vereende krachten van Chauffeurs en het Charmante administratie-personeel werden de ROVERS -met wisselend succes- gedoopt. We hopen dat dit wisselende succes echter geen betrekking heeft op de bezorging van Uw en onze krant.

MOTIE van wantrouwen in Statenlid I. LOPES

Op de vergadering, die op 2 juli jl te Philipsburg (St Maarten) door de eilandsraad van de Bovenwindse Eilanden, afdeling St Maarten en Saba, werd gehouden, werd een motie van wantrouwen tegen de heer H. I. Lopes, afgevaardigde van de Bovenwinden in de Staten van de Nederlandse Antillen, aangenomen.

Deze motie is aan de raad van ministers toegezonden. Zij werd aangenomen op de volgende gronden:

De heer H. I. Lopes heeft tijdens de verkiezingskampagne voor de eilandsraad verscheidene malen verklaard, dat, indien de kiezers niet op de kandidaten van zijn keuze zouden stemmen, hij de noodouderdomsuitkering op de Bovenwinden zou doen intrekken en dat hij er tevens werk van zou maken om de fondsen voor de hoog nodige ontwikkelingsprojekten te doen in trekken.

De heer Lopes — aldus de motie — zou voorts de personen van de eerste minister en de minister van sociale zaken (resp. de heer E. Jonckheer en de heer C. Kroon) tijdens de verkiezingskampagne hebben gekleineerd.

In de motie wordt tevens aangehaald, dat door de verkiezingen werd aangetoond, dat de kiezers hebben bewezen geen vertrouwen te hebben in de heer Lopes, daar zij de kandidaten van zijn keuze niet hadden gekozen.

Tot slot wordt er gesteld, dat de Eilandsraad van de Bovenwinden, afdeling St Maarten en Saba niet langer haar vertrouwen geeft aan de heer Lopes en hem als gevolg hiervan verzoekt te bedanken als lid van de Staten van de Nederlandse Antillen.

Blanke aanrander ter dood veroordeeld

De 26-jarige Fred Davis is ter dood veroordeeld wegens het aanranden van een 47 jaar oude gekleurde vrouw. De executie is vastgesteld op 14 augustus. Davis maakt deel uit van het Corps mariniers. Indien het vonnis voltrokken wordt, zal Davis de eerste blanke zijn, die ter dood wordt gebracht wegens aanranding van een gekleurde vrouw.

Protest van JAMAICA tegen „walgelijke" rassenpolitiek van ZUID-AFRIKA

De Zuidafrikaanse minister van buitenlandse zaken, Louw, heeft gisteravond in het parlement meegedeeld, dat de regering van Jamaica besloten heeft alle invoer van goederen uit Zuid-Afrika stop te zetten als protest „tegen wat die regering noemt de rassenpolitiek in Zuid-Afrika, die voor alle beschaafde volken walgelijk is".

Louw verklaarde, dat het besluit van de regering van Jamaica een inmenging betekent in de binnenlandse aangelegenheden van Zuid-Afrika. „Een dergelijke daad — zo zei hij — schiet verre de bevoegdheid voor de reglementering van de handel, die het verenigd koninkrijk aan (Brits) West-Indie toegekend heeft, voorbij".

Grote Aluminiumproducent breidt zich uit in NOORWEGEN

Dezer dagen is een nieuw fabrieksdeel officieel in gebruik genomen de a.s. Ardal Og Sunndal, een staatsbedrijf, dat de grootste aluminiumproducent in Noorwegen is. Ardal 2 heeft een jaarlijkse produktiecapaciteit van ruim 36.000 ton, waardoor de capaciteit van het Ardal-bedrijf steeg tot omstreeks 65.000 ton per jaar.

De toestand in het Caraïbisch Gebied

Amerika en Engeland zien toe op wapenleveranties aan DOM. REPUBLIEK

De Venezolaanse minister van buitenlandse zaken, Ignacio Luis Arcay, heeft vrijdag in een communiqué aan de pers de mening van zijn regering bekend gemaakt over de politieke toestand in het Caraïbisch gebied. Daarin wordt o.a. gezegd:

De huidige moeilijkheden in het Caraïbisch gebied moeten hoofdzakelijk worden geweten aan het in de Dominikaanse republiek bestaande bewind. Dit heeft, gedurende dertig jaren van slecht internationaal beleid, een ernstige verstoring veroorzaakt in het leven der volken in dit deel van Amerika. Wij, Amerikanen zouden ons allen moeten schamen, omdat wij het voortbestaan hebben geduld van dit bewind, dat ziel schuldig heeft gemaakt aan massamoord.

CUBA weigert iedere interventie in „Binnenlandse aangelegenheden"

Het is om deze redenen — besluit het Venezolaanse communiqué — dat de regering van Venezuela heeft besloten zich te verzetten tegen elk besluit van de organisatie van Amerikaanse staten, dat de belangen van de in de Dominikaanse republiek aan het bewind zijnde regering zou kunnen dienen.

Ook Cuba zal geen interventie of zelfs geen enkele vorm van „onderzoeking in haar binnenlandse aangelegenheden toestaan", aldus heeft de Cubaanse premier Fidel Castro voor de Cubaanse televisie verklaard.

Als kommentaar op het Dominikaanse verzoek aan de organisatie van Amerikaanse staten (O.A.S.) om een onderzoek in te stellen naar het mogelijk voorkomen van „wederzijdse agressie" tussen Cuba en de Dominikaanse republiek, zeide dr Castro:

„Cuba zal nooit iets toestaan, dat schade kan aanbrengen aan haar soevereiniteit en aan haar waardigheid. Niemand en geen enkele organisatie heeft het recht in Cubaanse aangelegenheden te interveniëren."

In welingelichte kringen te Londen meent men te weten, dat tussen Engeland en de Verenigde Staten een stilzwijgende overeenkomst bestaat om scherp toezicht te oefenen — zo niet een embargo — op de uitvoer van wapens naar het Caraïbisch gebied.

Deze overeenkomst is kort nadat Fidel Castro op Cuba aan de macht kwam, van kracht geworden en beoogt te verhinderen, dat wapenleveranties aan de landen in dit gebied de politieke naijver tussen sommige regeringen zouden verscherpen.

Het Engelse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt dat de Engelse regering bijv. zich „in de loop der afgelopen maanden" onthouden heeft uitvoervergunningen te verschaffen voor wapenleveringen aan de Dominikaanse republiek „met het oog op de gespannen toestand in het Caraïbisch gebied".

Een woordvoerder van het Japansese ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag verklaard, dat de berichten, volgens welke ongeveer 50 Japanse vliegers in dienst zouden zijn van de Dominikaanse luchtstrijdkrachten, van alle grond ontbloot zijn.

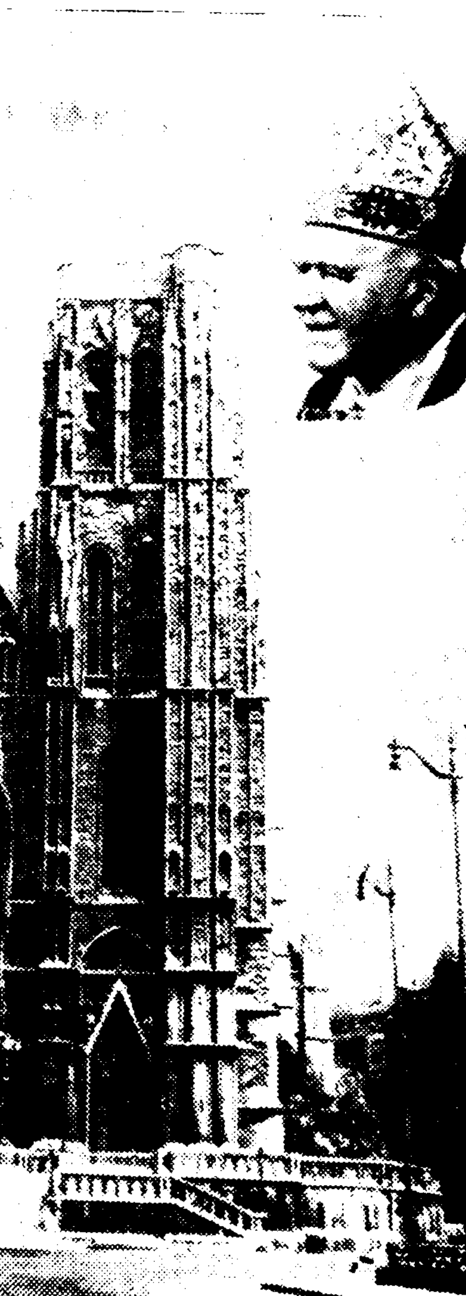
COLOMBIAANS SCHIP IN DE LUCHT GEVLOGEN

Het Colombiaanse schip „Rio Atrato" is donderdagavond op 200 mijl ten Noordoosten van Cristobal (Panama) in de lucht gesprongen en gezonken.

Het schip was uit Cartagena op weg naar San Andres Providencia. De Duitse koopvaarder „The Merchant Essen" heeft, naar men meent, dertig van de veertig opvarenden van het vergane schip opgepikt. De Amerikaanse luchtmacht en de Marine zetten vanuit de Panamakanaalzone het osporingswerk naar eventuele overlevenden voort.

Donderdag waren vele ogen gericht op de St Goedulle te Brussel, alwaar kardinaal Van Roey (rechts) en Mgr. Boone (deken van het Belgische Episkopaat) het huwelijk inzegenden van prinses Paola en prins Albert.

„Of. . . . .

Haren zijn een bezit van grote waarde, maar het nadeel is dat bij gebrek aan een goede haardos het moeilijk is er een aan te schaffen.

Op het Baarns Lyceum liep een leerling rond die ieders aandacht trok door de schoonheid zijner haren. Enkele medeleerlingen voelden zich achter gesteld in de algemene belangstelling en maakten daar een einde aan door de schoonbehaarde met een schaar te bewerken.

Hun volledige bekentenis kon hun niet verschonen van straf. Het hoofd der school maakte in het openbaar de straf bekend voor dit snode misdrijf:

„een week verkorting van de vacantie . . ." waarop enkele minuten van doodse stilte volgde, onderbroken door „of jullie laten je nog vandaag totaal kaal knippen".

Zonder aarzelen werd dit laatste gekozen en het vonnis is inmiddels geveld . . .

Strijd in Dominicaans bergland duurt voort

Het Dominicaanse leger heeft bij een gevecht te Mainon met opstandelingen onder bevel van Majoor Rodriguez 52 man verloren, aldus hebben te Havana aangekomen reizigers uit Haïti meegedeeld.

Volgens de reizigers opereren de Dominicaanse opstandelingen in het bergland in het midden van de Dominicaanse Republiek.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Over negen dagen zullen de besprekingen der ministers van buitenlandse zaken in Geneve worden hervat: tot dat tijdstip hebben de betrokken diplomaten nog volop gelegenheid ruggespraak te houden met wie ze willen. Zoals het zich thans laat aanzien is in de houding der westersen niets veranderd sedert het ogenblik, dat de conferentie werd opgeschort. Vice-premier Kozlof van de Sowjet-Unie heeft tijdens zijn verblijf in de Verenigde Staten doen blijken, dat ook de Russen niets hun grimmigheid hebben verloren. Zij schijnen inderdaad van plan een zelfstandig verdrag met Oost-Duitsland te sluiten wanneer Geneve niets oplevert; dit zal weer leiden tot moeilijkheden in Berlijn en daar ziet men het begin van de moeilijkste fase — waar de Russen over geweld gaan spreken.

De laatste dagen is wel komen vast te staan, dat de westelijke landen het over de tweede ronde in Geneve geheel eens zijn. En dit ondanks de geruchten, die vooral van Moskou uit werden verbreid, dat Engeland wat soepeler wilde zijn en de laatste Russische tegenvoorstellen een nieuwe bestudering waard achtte. De tijd zal weldra leren welke formules van beide kanten werden opgesteld in een nieuwe poging om uit de ernstige impasse te geraken.

In Indonesië werd het regeringsbestel in zoverre gewijzigd, dat de president van de republiek in dezelfde positie komt de verkeren als zijn grote ambtgenoot van de Verenigde Staten en als president Nasser van de Verenigde Arabische Republiek. Soekarno is dus nu hoofd van de staat en hoofd van de regering. Of dit het land uit de moeilijkheden zal helpen staat uiteraard nog te bezien. Onder druk van een belangrijke groep partijgenoten zal de president tijdelijk in staatsrechtelijk opzicht de klok terug moeten zetten. Op een bepaald punt zal hij opnieuw moeten beginnen en vele kostbare jaren gingen voor de jonge Indonesische staat verloren. Daar

(Wordt vervolgd naar pag. 2)

Na een langdurige droogte kwam dan eindelijk wat regen in Nederland, maar niet iedereen was op deze regen voorbereid en zo moesten vele mensen hun jas delen met anderen om gezamenlijk een droog plekje op te zoeken.

GEZIEN door een Antilliaan

Jubilea plegen op Curacao nooit ongemerkt voorbij te gaan. Al te gaarne is men bereid zich voor een feest in te spannen en het wordt steeds een hartelijke en echt gemeende huldiging. Spontaniteit is gelukkig iets dat wij hier, ondanks invloeden van buiten, nog altijd in ruime mate bezitten.

Het 25 jarig bestaan van de Katholieke Jeugdcentrale is nu zulk een gebeurtenis die men niet het grootste genoegen en met innige dankbaarheid herdenkt.

Wanneer dit borendien gepaard gaat met de uitgave van een 95 bladzijdige brochure „Jeugd op de Antillen", is het een reden te meer om daarbij stil te staan.

Het boekje is typografisch uitstekend verzorgd — een genot voor het oog. De inhoud bestaat uit een algemeen gedeelte en een bijzonder gedeelte. Wij hebben met aandacht, en zonder enige twijfel met genoegen de visie van verschillende schrijvers gelezen. Het is ondoenlijk op elk dezer opvattingen in te gaan. Wel mogen wij vaststellen het meeste getroffen te zijn door de bewonderenswaardige prestaties van de fraters op Scherpenheuvel en thans te Soto, van de zusters op Sta. Rosa en van de Kruisvaaders op Brakkeput.

Wij willen geen vergelijkingen trekken, een waarde-oordeel vellen, noch aan iemand iets tekort doen, doch naar onze subjectieve opvatting is het werk van die drie congregaties de ruggegraad van de jeugdzorg op Curacao....

Wat de inhoud van het boekje betreft, valt het oog direct op de door Jose Kroon aangehaalde brief van Mgr. P.I. Verriet, waarin deze zijn magna charta van het Antilliaanse jeugdwerk aanvangt met de woorden: „Ik heb neergeknield op het graf van St. Paulus, den grooten Apostel der heidenen, en voor U gebeden. . . ."

Dit gebed, dit schrijven dat de stoot gaf tot de thans 25 jaren bestaande organisatie moge, dank zij dit verhelderend artikel voor het nageslacht worden bewaard.

René en Carlos Römer geven in goed teamwork, hun visie op „Jeugdwerk en samenleving". Aanhalenwaardig is de volgende passage: „de samenleving is te vergelijken met een legpuzzle gevormd „door verschillende instituten (gezin, school, jeugdwerk etc.) die in „elkaar ingrijpen en onderling van „elkaar afhankelijk zijn". Samen „vormen zij het patroon. Het is „van deze onderlinge afhankelijkheid dat de leiders in het jeugdwerk zich terdege bewust moeten „zijn, zeker met betrekking tot de „twee andere instituten waarmee „het jeugdwlrk een paedagogische „functie gemeen heeft, namelijk gezin en school".

Verder „zo iemand hulp en steun „nodig heeft, dan zijn het toch deze jeugdigen. In dit verband mogen wij wijzen op elders veel succes heeft geboekt. In de Ned. „Antillen staan wij wat dit betreft „nog bij het beginpunt. Het is o.i. „dan ook nodig, dat hieraan meer „aandacht wordt besteed".

Ook wij hopen dat aan dit gezond en reeel advies gevolg wordt gegeven. . . .

G. Kok beschrijft het onderwerp „School en jeugbeweging". Hij doet dit kort en goed, het geen niet per sé inhoudt dat men het in alles met hem eens moet zijn. Wij menen ook te mogen betwijfelen of zeer velen zich zullen kunnen verenigen met de volgende, misschien wel verdedigbare opvatting, afhangende aan aan de kant waar men staat.

„De school is een typisch instituut „tot het aanbrengen van kennis „door onderricht....."

„De combinaite onderwijzer-„jeugdleider is echter een figuur „die gevaren in zich bergt. De ver-„verhouding leerling-onderwijzer is „er een van gebondenheid, waar-„aan de leerling-onderwijzer is er „een van gebondenheid, waaraan „de leerling zich voor de duur van „het schooljaar niet kan onttrekken. „Maar zal de leerling in de jeugd-„beweging bij deze onderwijzer, nu „in de rol van jeugdleider, losko-„men van de verhouding als boven „geschetst? Wij betwijfelen dit" *aldus Kok).*

Wij betwijfelen dit echter niet, mits betrokken leerling zich aansluit bij een ander club dan die van zijn eigen onderwijzer. Zelfs ook wanneer hij zich bij zijn eigen onderwijzer aansluit, hoeft er geen schoolgezagsverhouding te heersen, indien de onderwijzer het goed aanpakt, hetgeen hij meestentijds ook zal doen!

Volkomen juist constateert de schrijver:

„Ons inziens hebben de school en „de jeugdbeweging ieder hun eigen terrein. Zij beogen echter hetzelfde doel, namelijk mee te werken aan de opvoeding van het „kind".

Wij zouden in het oneidige door kunnen gaan met aanhalingen uit dit boek. Wij volstaan met bovenstaande, in de hoop U nieuwsgierigheid voldoende te hebben geprikkeld om dit waardig document aan te schaffen.

Een ander jubileum dat onze aandacht verdient, is dat van Don Bosco de vereniging van R.K. onderwijzers in de Antillen. Gedurende haar bestaan is veel, heel veel op het gebied van onderwijs en onderwijzers veranderd. De bond, steeds actief voor zijn leden, heeft aan bovenstaande ontwikkeling zonder enige twijfel daadwerkelijk meegewerkt.

Zijn orgaan, het bekende onderwijsblad, bevat geregeld artikelen van deskundige hand. Wat ons daarin het meeste treft is het feit dat het praktisch het enig blad is in de Antillen dat zich de moeite getroost een ontwerplandsverordening te bestuderen en te bespreken, zonder de bekende weg van de minste weerstand te volgen en klakkeloos kolommen en pagina's vol te drukken met letterlijke en critiekloze overnemens van verslagen der Staten.

Wij mogen daarom de Bond en zijn leden van harte gelukwensen, de hoop uitsprekende dat het hem gelukke nog veel te doen voor het onderwijs in het algemeen en voor de rechtspositie van R.K. onderwijzers, die formeel nog niet zo geregeld is als die van hun collega's bij het openbaar onderwijs, in

het bijzonder

Bij het vertrek van de Hr. W. MEIJER

Geziene figuur in onderwijswereld GAAT HEEN

Eind juli als de examens der middelbare scholen en dus ook van het Peter Stuyvesant College waar hij direkteur van is, voorbij zijn, gaat Willem Meijer met verlof en in aansluting daaraan met pensioen. Sinds de oorlog heeft het Peter Stuyvesant College onder leiding van de heer Meijer gestaan. Wij hebben hem opgezocht en gevraagd om een onderhoud, niet omdat wij vreesden dat dit vertrek ongemerkt zou voorbij gaan — daarvoor kennen wij zijn populariteit maar al te goed — doch omdat wij vonden dat ook buiten de kring van zijn leerlingen en oud-leerlingen aandacht mocht worden besteed aan het vertrek van een van die voor het middelbaar onderwijs op Curacao veel heeft gedaan.

In augustus 1939 kwam de heer Meyer op Curacao aan en werd hij op de Hendrikschool geplaatst. „Ik had net drie dagen voor de klas gestaan, toen de grote vakantie aanbrak," vertelde hij.

Toen in 1941 het middelbaar onderwijs op Curacao zijn intrede deed in de vorm van de Algemeen Middelbare School werd hij benoemd tot waarnemend direkteur van dit instituut, doch bleef les geven aan de Hendrikschool. In 1942 volgde zijn definitieve benoeming tot direkteur van de A.M.S. De bedoeling van de A.M.S. was, dat zij een tijdelijk zou voorzien in de behoefte aan middelbaar onderwijs voor degenen die later verder wilden studeren, doch door de oorlog niet naar Nederland konden gaan om daar het middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs te volgen. Na de oorlog zou zij weer opgeheven worden.

Merkwaardig was dat deze school eigenlijk geen enkele bevolkingsgroep bevredigde. Noch de protestantse, noch de katholieke, noch de Joodse bevolkingsgroep wilde van coeducatie weten. Ook het standsverschil —de school was voor allen die de M.U.L.O. achter de rug hadden toegankelijk— speelde een rol.

„GEEN SPIJT VAN GEHAD"

Het was dus een school waar niemand achter stond en die tenslotte door de jeugd genomen is. Aldus de heer Meyer.

„Wij werden ondergebracht in de tussenbouw tussen de Hendrik- en de Wilhelminaschool. Wij groeiden er spoedig uit en als een koekoek gooiden wij de anderen uit het nest." Deze periode van 1941 tot 1944 aldus de historicus, noemen wij de Oudheid in de geschiedenis van het Peter Stuyvesant College. In 1944 moesten wij op onze beurt plaats maken en kregen wij de oude Wilhelminaschool ter beschikking. Hier hebben wij tot 1954 — dus tien jaar gehuisd. Deze periode noemen wij de Middeleeuwen.

Toen in 1954 het prachtige schoolgebouw aan de Schottegatweg klaar was, konden wij daar intrekken. Toen begon de nieuwe geschiedenis. Er is bij de besprekingen van de vraag welke vorm van middelbaar onderwijs voor Curacao de beste was, heel wat te doen geweest. De A.M.S.-vorm werd gekozen omdat men in verband met het op Curacao bestaande M.U.L.O.-onderwijs, deze vorm de gemakkelijkste vond en.... men haar gemakkelijk weer kwijt kon.

Doch toen de oorlog voorbij was, bleek wel dat het middelbaar onderwijs aan een reële behoefte voldeed. De vorm werd enkel veranderd in die van een Nederlandse H.B.S.

Willem Meyer werd geboren op 24 september 1898 te Laren (Gld.). Hij bezocht de Kweekschool te Deventer van 1913 tot 1917. In 1919 behaalde hij de hoofdakte en achtereenvolgens de akten Engels en Frans.

W. MEIJER

In 1924 vertrok hij naar Indonesie, waar hij te Semarang en Djokjakarta voor de klas heeft gestaan. Tijdens zijn verlof in 1932 behaalde hij de akte geschiedenis M.O. Toen brak de crisis uit, waardoor zijn vertrek naar Indie voor de tweede maal niet kon doorgaan. Tot 1937 is hij in Hoofddorp en vervolgens tot 1939 in Ede onderwijzer geweest.

In dit laatste jaar solliciteerde hij naar Curacao. „Ik heb daar nooit spijt van gehad", aldus de heer Meyer. „En ik ben verheugd de Antillen op deze wijze te hebben kunnen dienen".

De Heer Meijer is jarenlang secretaris geweest van de Afdeling Curaçao van het Algemeen Nederlands Verbond. Tijdens de oorlog heeft deze Afdeling haar eigen maandblad „Neerlandia" uitgegeven waarover hij op bekwame wijze de redaktie heeft gevoerd.

Bekend zijn zijn veel beluisterde radio-causerieen over geschiedkundige onderwerpen, waarmede hij reeds in de oorlog is begonnen en waarin hij o.a. levendige interresse toont voor alles wat Zuid-Amerika en het Caraibische gebied betreft.

Mevrouw Meyer en drie van de vier dochters zijn hem naar Nederland voorùitgegaan.

De school waaraan Meyer twintig jaar lang zijn beste krachten heeft gewijd en zijn talrijke oudleerlingen zullen hem niet vergeten, als hij straks aan de Binkenbergweg nummer 20 te Velp zijn welverdiende „otium cum dignitate" zal genieten.

J.P.F. - Nieuws

Op zondag 5 juli zal uit de J.P.F.-keuken wederom het gerecht van de maand worden geserveerd. Men zal dan een keuze kunnen doen uit de bekende Surinaamse tom-tom als eerste gerecht (prijzen f 3— en f 2.50) en smakelijk bereide capucijners als tweede gerecht (prijzen f 1.75 en f 1.50).

De keuken zal op zondag geopend zijn van 12 tot 19 uur en U kunt ter plaatse dineren of het eten medenemen of laten halen.

Curacaosche Camera Club

Op zondag 5 juli wordt er weer een tochtje georganiseerd en dit keer gaat het naar de Mijnmaatschappij op Nieuwpoort. Vrouw en kinderen behoeven niet achter te blijven en kunnen genieten aan het mooie strand. Het vertrek is gesteld op 8.00. Terwijl vrouw en kinderen zich elders vermaken bestaat er gelegenheid om enkele mooie opnamen te maken van de fosfaatontginning. Vertrokken wordt vanaf het Clubgebouw.

Dinsdagavond 7 juli wordt de film „Het lokkend gevaar" met o.a. Angelica Hauff vertoond in het clubgebouw. Aanvang van deze filmavond met passen voorpramma is gesteld op 20.15 uur.

Curom - Nieuwtjes

Hoogmis

In de Curom-Gids staat voor zondagmorgen negen uur aangekondigd de uitzending van een Hoogmis uit de kerk van Sta. Anna. Dit is inmiddels gewijzigd. Uit de kerk van Pietermaai (de Kathedraal) zal worden uitgezonden de plechtige Hoogmis naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van de R. K. Onderwijzersvereniging „Don Bosco".

Niemandsland

In de boekenrubriek (zondagavond half acht) ditmaal bespreking van M. Mok's „Niemandsland" door de Eerw. Frater M. Theoduul.

Symphonie

Om negen uur zondagavond is het eerste deel te beluisteren van het hoorspel „Voltooide symphonie" van Antonie van Troye. Tweede en laatste deel een week later.

Amersfoort

In het „Zoeklicht op Nederland" van deze week wordt enkele malen in het bijzonder de aandacht gevestigd op de stad Amersfoort. Verder is er muziek van de Bietenbouwers, een causerie over folkloristische dansgroepen en tenslotte een uitvoering van de Spaanse suite van Lecuona.

Deze uitzending is zondagavond om tien uur.

Bolivar

Nog twee malen zal de heer Willem Meijer causerieën houden uit zijn boeiende serie „Simon Bolivar en zijn tijd" namelijk op de maandagen 6 en 20 juli, beide avonden om kwart voor negen.

Reportage

Op verzoek van de Curom heeft de Nederlandse sectie der Canadian Broadcasting Corporation een korte reportage vervaardigd naar aanleiding van de opening der St. Laurens Zeeweg door Koningin Elizabeth en President Eisenhower. Indien de plaat op tijds op Curaçao is, zal men de reportage kunnen horen in Han Rang's programma „Een uur voor u" op maandagavond negen uur.

Ellabella

Dinsdagavond (half tien) wordt begonnen met een nieuwe reeks uitzendingen in samenwerking met „The Voice of America", voor de Curom geselecteerd door Max Tak. Het eerste programma vermeldt een uitvoering van „Song of Songs" door de sopraan Ellabella Davis met het New Yorks Symphonie Orkest onder directie van Dimitri Mitropoulos

BERMUDA

KLEURBARRIERE OPGEHEVEN IN HOTELS BOYCOT DER BIOSCOPEN

(van onze korrespondent)

Bermuda. — Een protestvergadering in Bermuda, belegd door de politieke leiders van het gekleurde deel der bevolking heeft tot gevolg gehad dat de bioscopen door dit deel werden geboycot. Er werd namelijk discriminerend opgetreden door bioscoopmanagers. Deze boycot heeft tot gevolg gehad dat de bioscopen thans zijn gesloten.

Zeven grote hotels hebben daarop een verklaring gepubliceerd, waarin gezegd wordt dat de kleurbarrière door hun is opgeheven. Voortaan kunnen kleurlingen uit Bermuda de restaurants bezoeken en dansen maken in deze hotels. Verwacht wordt, aldus de verklaring, dat de locale bewoners het belang van de touristenindustrie voor het eiland in het oog zullen houden.

Onze wereld deze week

(Vervolg van pag. 1)

kunnen zelfs de wereldreizen van Soekarno niets aan veranderen....!

Voor de achtste maal is Dag Hammarskjoeld, de attente secretaris-generaal van de Verenigde Naties, in Cairo gaan praten over tal van hangende problemen, waaronder de vrije doorvaart door het Suez-kanaal (ook voor schepen met voor Israël bestemde lading) en de situatie der ontheemden. Zoals steeds heeft Hammarskjoeld niets willen zeggen over zijn gesprek met Nasser en de andere autoriteiten en zoals steeds verklaarde hij nadrukkelijk tevreden te zijn. Het is dan maar te hopen, dat daarvoor een goede reden is.

De secretaris-generaal kwam net naar dit gebied toen een crisis binnen de regering van Israël op een hoogtepunt was gekomen. Deze crisis vond haar grond in het besluit van de Israëlische regering om met West-Duitsland een overeenkomst aan te gaan voor de levering van wapens. Verschillende ministers bleken het daar achteraf niet mee eens te zijn en haastten zich hun politieke vriendjes te vertellen hoe de vork nu wel precies in de steel zat. Ben-Goerion toonde zich — hoe men ook over de levering van Israëlische wapenen aan West-Duitsland mag denken — volkomen terecht in hoge mate verontwaardigd over de gedragingen van de betrokken ministers en eiste zonder meer hun aftreden. Een motie van wantrouwen tegen de regering leed schipbreuk en wellicht wordt nu een modus gevonden welke beide groeperingen kan bevredigen.

Het begint erop te gelijken, dat president Frondizi van Argentinië boven het complex van conflicten begint uit te komen. Door herhaalde wijzigingen in zowel de regering als de bezetting van belangrijke ambtenarenposten, waardoor eensdeels meestal aan de wensen van de militaire leiders wordt tegemoetgetreden en anderzijds meteen de mogelijkhid bestaat minder gewenste elementen aan de dijk te zetten, begint de positie van Frondizi minder wankel te worden. Volgens de openbare mening in het land heeft hij zich ondanks alles kunnen handhaven doordat velen ervan overtuigd zijn, dat de president uitsluitend in het landsbelang handelt bij het nemen van zijn rigoureuze maatregelen. Aan deze opinie is het te wijten, dat de militaire kopstukken nog niet meer konden bereiken ter versteviging van hun eigen positie. **Hoe het ook mag zijn, het is van harte te hopen**, dat eindelijk Argentinië een langere periode van rust beschoren mag zijn. Voor de ontwikkeling van het land is dat hoogst gewenst!

De Dalai Lama, de verdreven geestelijke en politieke leider van Tibet, zoekt een ander heenkomen. In India is hem duidelijk te verstaan gegeven, dat de regering van dat land bezwaarlijk twee Tibetaanse regeringen tegelijk kan erkennen. Hieruit blijkt, dat Nehroe heeft gekozen in het nadeel van de Dalai Lama, die elders wil trachten een regering in ballingschap te vormen.

Steeds meer geruchten komen er over uitbreiding van het communisme in sommige midden-Amerikaanse landen. De regering van de Dominikaanse Republiek heeft in een brief aan de V. Naties wel zeer ernstige feiten openbaar gemaakt en bovendien werd de Organisatie van Amerikaanse staten verzocht een onderzoek in te stellen. De Cubaanse premier Fidel Castro was de eerste die op dit verzoek inging en onder omwegen zeide zulk een onderzoek in zijn land nimmer te zullen toestaan. Toch zal een mogelijkheid moeten worden gevonden de aard van de geruchten der laatste tijd aan de feiten te toetsen; er staan te grote belangen op het spel voor dit gebied.

HERDENKINGSBOEK der K.J.C.

Onze Antilliaan heeft vandaag het boek „De Jeugd op de Antillen" besproken en in verband hiermede kunnen we meedelen dat iedereen die zich laat inschrijven als donateur van de K.J.C. dit fraai uitgevoerde boek ten geschenke ontvangt.

Minister KROON opende Derde Caraibische Visserij-Conferentie

Liefde voor de zee de Antillianen aangeboren

Vrijdagmiddag om 15.00 uur werd op St. Maarten de Caraibische Visserij Coferentie geopend door Zijne Excellentie Minister C.D. Kroon. In zijn openingsrede riep de Minister een hartelijk welkom in naam van de regering en de bevolking van de Nederlandse Antillen toe aan alle aanwezige delegatieleden.

Tevens sprak de Minister zijn vreugde uit over het feit dat St. Maarten voor deze bijeenkomst was uitgekozen en Dr. Zaneveld citerend merkte de bewindsman op dat de liefde voor de zee en voor de vis de bevolking van de Antillen is aangeboren.

En dit is te verklaren, omdat bewoners van een eiland uiteraard nauw betrokken zijn bij de zee. Maar ons contact met de zee, aldus de minister is wel andere dan de gesteldheid warmee de schrijver Herman Melville zich tot de zee aangetrokken voelt in ogenblikken van neerslachtigheid.

De minister herinnerde in het vervolg van zijn toespraak aan de fantastische dromen van Jules Verne in zijn 20.000 mijl onder zee, iets wat nu werkelijkheid geworden is met de Nautilus, de atoom-onderzeeër. Met deze woorden wilde de minister niet de kostbare tijd der gedelegeerden vullen maar wel wilde hij in gedachten brengen de woorden die Jules Verne Kapitein Nemo in de mond legde. „De zee vervult al mijn wensen. Dit was volgens U Professor (het betrof een gesprek met de denkbeeldige Proressor Arronaux) vlees is, is niets anders dan filet van zeeschildpad, fijnen-lever, maar dat volgens U waarschijnlijk varkens ragout moet zijn."

Nu de fantasie van Jules Verne werkelijkheid geworden is, moeten we letten op de deskundigen op visserij-gebied en de biologen, die in staat zijn ons het zeebanket te presenteren zoals Kapitein Nemo dat placht te doen op zijn onderzeeer, aldus Minister Kroon.

Hierna vervolgde hij met een blik op de agenda van deze conferentie dat deze dagen vele problemen in het Caraibisch gebied onder de loupe genomen zouden worden.

Met betrekking tot het Marien Biologisch Instituut op Curacao wees de minister er op hoe daar gewerkt wordt in samenwerking tussen Overheid en particulier initiatief en hoe de resultaten op wetenschappelijk gebied ten goede komen aan de commerciele visserij.

Het moest volgens de bewindsman mogelijk zijn in samenwerking met de laboratoria in de andere gebieden te komen tot een intensief en practisch en wetenschappelijk werk wat de research betreft in het voordeel van de bevolking.

Door samenwerking moet het ook mogelijk zijn die visserijproducten die nu slechts in het bereik van enkele zijn in de toekomst te brengen onder het bereik van iedereen.

Aan het eind van zijn toespraak sprak de minister de hoop uit dat deze bijeenkomst een stap in deze richting moge zijn en in dit verband noemde hij het een verplichting te moeten wijzen op het zeevoedsel, zoals kreeften, enz. dat St. Maarten aanbiedt. Hiermede verklaarde de minister de Conferentie geopend en drukte de wens uit voor een vruchtbare besprekingen.

Nadat Minister Kroon gesproken had nam de heer Buncamper het woord, die een hartelijk welkom toeriep op St. Maarten aan de delegaties van Martinique, Guadeloupe, Barbados, Brits Guyana, Trinidad, De West Indische Federatie, Jamaica, Antigua, de V.S. x Puerto Rico.

Nadat de hr. Buncamper gesproken had nam de hr. Lindop, wnd. secretaris-eeneraal van de Caraibische Commissie Minister Kroon en de hr. Buncamper, voor hun welkom.

Tot voorzitter van de Conferentie werd gekozen Dr. J.S. Zaneveld, gedelegeerde van de Nederlandse Antillen.

Het eerste punt die besproken werd op de bijeenkomst van gisteren betrof de visserij-statistieken op basis van het rapport van Dr. Salmon.

De commandant van vliegtuigsquadron no. 1 der Marine Luchtvaartdienst maakt bekend: dat van maandag 6 juli t/m vrijdag 10 juli 1959 dagelijks van 08.00 - 13.00 uur

SCHIETOEFENINGEN

zullen worden gehouden door vliegtuigen met mitrailleurs, raketten en oefenbommen op de vlakte van San Pedro.

Op 18 Juli 1959 hopen onze geliefde ouders en grootouders

W. van Pelt en W. J. van Pelt-Beyersbergen

hun zilveren bruiloft te herdenken.

Hun dankbare kinderen
RIET — JAN
JOOP — TON
HANS — WINI
WILMA

Receptie 6 - 8 uur p.m. — Adres: Willem de Zwijgerlaan.

Gelieve deze kennisgeving, als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Grootste diefstal na ruim een jaar opgelost

Drie bandieten, die betrokken zijn geweest bij de inbraak van de Canadese bank „Brockville Trust and Savings Co" zijn gearresteerd. Bij deze inbraak, die op 3 mei 1958 plaats had en die beschouwd kan worden als de grootste in de geschiedenis van de misdaad, braken de dieven brandkasten open en maakten zich meester van aandeelbewijzen tot een waarde van 8 tot 13,5 miljoen dollar en verder gereed geld en juwelen voor 55.000 dollar.

De drie mannen, die thans zijn aangehouden, hadden zich in verbinding gesteld met een bank in Zwitserland voor een transactie in een deel der gestolen certificaten. De bank, die de zaak niet vertrouwde, waarschuwde de Amerikaanse politie.

De Canadese politie was reeds eerder een deel van de certificaten op het spoor gekomen en arresteerde een der dieven, die tot twaalf jaar gevangenisstraf is veroordeeld.

Engeland stemt toe in bijeenkomst van ITALIE met Westelijke Drie

Engeland heeft togestemd in een bijeenkomst tussen de Italiaanse minister van buitenlandse zaken, Pella, en de Westelijke ambtgenoten in Geneve voor de hervatting van het overleg tussen Oost en West. Dit is in gezaghebbende kringen in Londen meegedeeld. Naar verluidt zal de ontmoeting op 12 juli in Geneve plaats vinden.

Senaatscommissie keurt Amerikaanse deelneming aan Inter-Amerikaanse BANK goed

De senaatscommissie voor buitenlandse zaken heeft haar goedkeuring gehecht aan de Amerikaanse deelneming met 450 miljoen dollar in de voorgestelde inter-Amerikaanse ontwikkelingsbank, welke een totaal kapitaal zou moeten hebben van een miljard dollar. Deze bank zau de economische ontwikkeling moeten financieren van Latijns-Amerikaanse landen.

Vrolijk „Dievenbal” werd triomf voor Elly en Piet Kamerman

In de salon van lady Hurf. Van links naar rechts (lady Hurf) Cootje Bijl, (Peterbono) Wil Merx, (Eva) Margriet Heufke, (Hector) Anton Goetze, lord Edgar) André van Herwaarden, (Dupont Dufors Sr) Olivier Bijl en (zoon zoon Jr) Piet Putter.

Oranjestad. — Regisseurs Piet en Elly Kamerman, die door de Stiensa naar de Antillen werden gezonden, hebben gisteravond in de schouwburg opnieuw een groot sukses beleefd met de opvoering van het luchtige Franse toneelspel „Het Dievenbal”, dat gebracht werd door de Amateur Toneelgroep Aruba. Het is een stuk de traditie van de bijna zeven jaar bestaande groep waardig. Luchtig en grappig. Het geeft een typisch beeld van de uitbundige levenslust der twintiger jaren. Tegelijkertijd stelt het zeer hoge eisen aan regie en spel en zou het zonder de beroepsregisseurs zeker niet door de groep gebracht hebben kunnen worden.

De deskundige invloed van de „Kamermannen” was van de eerste tot de laatste scène te bemerken. Aan hen is dan ook in de eerste plaats het sukses, dat gisteravond voor een zeer gevulde zaal behaald werd, te danken. Onder hun leiding werd door sommige spelers een opmerkelijke prestatie geleverd en was het geheel zeer genoeglijk.

Bij de spelers denken wij allereerst aan Wil Merx als Peterbono, een figuur, die op sprankelende wijze ten tonele werd gevoerd. Merx, die wij thans voor de tweede maal op het toneel zagen (de eerste maal in „Tartuffe” met de ANV-groep) kwam dit keer nog beter tot zijn recht. Hij is een amateur in de allerbeste zin van het woord, die degenen, die met hem samen spelen, meevoert en inspireert. Zijn vertolking was kostelijk en meeslepend.

Ernst Kerstel, als Gustave, stak eveneens met kop en schouders uit boven de „gemiddelde” amateur (als er zo iemand bestaat....).

Een vondst bleek André Herwaarden te zijn, een nieuwkomer in de Arubaanse toneelwereld, die met veel overtuiging en verve de rol van Lord Edgard speelde. Ook Cootje Bijl, die eveneens debuteerde, was kostelijk en kweet zich van een moeilijke taak op zéér lofwaardige wijze.

Regisseurs Piet en Elly Kamerman tijdens een repetitie.

Verdere medespelenden waren Anton Goetze, Margriet Heufke, Els van der Kuip, Olivier Bijl en Piet Putter. Figurantenrollen werden vervuld door Maup van den Berg, Frans Schuyt, Henk van der Mast, Muys Merx, Maud Engelkes, Kiki Bijl en Ten van Herwaarden.

Een nagenoeg zwijgende, maar muzikale rol, werd op voortreffelijke wijze vervuld door Fred Muller, die als musikus met zijn klarinet aan het spel een zeer biezondere fleur verleende. Het welslagen van de voorstelling was voor een belangrijk deel mede aan hem te danken.

Van geniale vondsten getuigen de — **meest** door de spelers zelf gebouwde — décors, waarbij zij de vakkundige medewerking en steun kregen van Tj. Alkema, L. G. van Doren en Arie Baptist, welke laatste de lichteffekten verzorgde.

Inspeciënt Jan Hofman moet goed geweest zijn, want alles ging van een leien dakje. Datzelfde geldt voor de souffleuze Jo Putter. Henk Wiggers verzorgde op zijn deskundige wijze de grime en het kapwerk.

De enscenering van het spel was boeiend. Het eerste bedrijf speelt in een park in een badplaats. Décor en het gehele beeld van dit bedrijf zijn van een verrassende frisheid en zo boeiend, dat hierin direkt al de meesterhand van Elly en Piet Kamerman was te herkennen, en het spel een „vliegende” start kreeg.

Met eenvoudige middelen bouwde men ook het décor van de verdere toneelachtergrond, de salon in het huis van Lady Hurf.

Het publiek heeft van deze eerste uitvoering genoten en daarvan op ondubbelzinnige wijze doen blijken door een stormachtig applaus aan het (verrassende) slot van het toneelspel.

Dinsdag volgt er nog een tweede opvoering. Het zou ons niet verbazen als velen, van wie gisteravond present waren, dan nog eens gaan kijken naar dit alleraardigste spel, dat op voortreffelijke en aannemelijke wijze door de amateurs over het voetlicht wordt gebracht.

De Amateurtoneelgroep

De Amateurtoneelgroep werd destijds opgericht door Piet en Lien Würtz, die met Antoon Goetze nu nog de enigen zijn, die vanaf het begin de groep trouw bleven. Dit keer speelden de Würtzen niet mede, in verband met buitenlands verlof.

„Bal des Voleurs”, onder regie van Kamerman, heeft de groep zeker weer een stap verder gebracht en zal niet nalaten ook voor anderen inspirerend te werken. Het is de tweede keer, dat met een beroepsregisseur wordt gewerkt. De eerste maal was het met Henk van Ulzen die „Ons Stadje” regisseerde. Andere suksesstukken, onder eigen regie, waren „Tien Kleine Kleutertjes”, „Het Witte Schaap van de Familie” en onlangs „Toontje heeft een paard getekend”.

De groep vormt een onderafdeling van het CCA. Zij krijgt voor iedere uitvoering een kleine subsidie. Het is ons gisteren weer opgevallen, hoe groot het aantal genodigden is, dat de voorstellingen bijwoont. Waar het hier allemaal steunpilaren van het kulturele leven betreft, zouden zij ook zonder vrijkaartje zeker allen komen. In dat geval zou de subsidie achterwege kunnen blijven. Voor het betalende publiek zou het bovendien rechtvaardiger zijn, dat ook zij ook keus krijgt uit plaatsen in het middenvak, waarvan de beste rijen thans altijd maar weer gereserveerd zijn voor een enorme groep **leden van CCA**, bestuur en afdelingen en andere genodigden.

De financiële uitkomst van uitvoeringen en koncerten zou gunstig beïnvloed worden door alle uitnodigingen voortaan achterwege te laten.

Opnamen Nationaal Symphonie-Orkest in Radioprogramma

O'stad — In het C.C.A. radioprogramma van morgenavond zal een opname van het National Symfonie-orkest van Washington worden uitgezonden. Het betreft een tape-opname van fragmenten van een concert dat door het orkest o.l.v. Howard Mitchell werd gegeven in Washington vlak voor aanvang van de tournee naar Zuid en Centraal Amerika.

Het C.C.A. radioprogramma dat morgenavond wordt verzorgd door Chris Westraete en Jos Carpay is te beluistren van 9 tot 10 uur over Radio Kelkboom.

Eindexamen U.T.S.

Oranjestad — De uitslagen van de eindexamens Uitgebreid Technische School luiden als volgt: 10 candidaten opgegaan — 4 afgewezen.

De 6 geslaagden zijn: 1. Albert Frans; 2. Bruin F. Dirksz; 3. Rudy McDonald; 4. Rudy E. Nahar; 5. Alexander Conor; 6. Keith Canhai.

Dr. VAN ECTER met verlof naar EUROPA

Heden zal Dr. R.P. van Exter, Chef van de Public Relations van Shell Curacao N.V., met groot verlof naar Europa vertrekken en na afloop hiervan elders in de Koninklijke Shell Groep een fuctie aanvaarden.

De heer J.W. de Vries, werkzaam op bovengenoemde afdeling, is voorlopig met de waarneming van deze functie belast.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Zaterdag 4 en zondag 5 juli 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur:
Zaterdag en zondag „THE ROOTS of HEAVEN”. Errol Flynn, Juliette Grego. 18 jaar.; Zondag 6.00 „ESCAPADE IN JAPAN”. Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur:
„DINO”. Sal Mineo, Susan Kohner. 14 jaar. Zondag 5.45 uur „KING OF THE COWBOYS”. Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur:
Zaterdag „PROUD REBEL”. Alan Ladd, Olivia de Havilland. Alle leeftijden. Zondag 8.00 „VERTIGO” James Stewart, Kim Novak. 18 jaar. Zondag 6.00 uur „SHORTS-NEWS” Alle leeftijden.

Aurora, 7.30 uur:
Zaterdag „INDISCREET”. Cary Grant, Ingrid Bergman. 18 jaar. Zondag „QUE SEAS FELIZ”. (Spaans) Rosita Quintana, Miguel Aceves Mejia. 18 jaar. Zondag 6.00 uur „EL CIRCO”. (Spaans) Cantinflas, Gloria Lynch. Alle leeftijden. Zaterdag „DUEL ON THE MISSISSIPPI”. Lex Barker, Patricia Medina. 18 jaar. Zondag 8.00 „DESIRE UNDER THE ELMS”. Sophia Loren, Anthony Perkins. 18 jaar. Zondag 6.30 uur „BADMANS COUNTRY”. Alle leeftijden.

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad - Botica del Pueblo. Tel. 1253.
San Nicolas - Botica Central. Tel. 5119.

JEUGDCENTRALE LA SALLE.
Zaterdag 4 juli 1959:
Club Noord: 9 uur 's morgens. Volleyball junioren. 7 uur des avonds volleyball 7-9 des avonds. Vrije clubspelen.
St. Josephbond Estrella: 7 uur p.m. Vervolg club ping-pong competitie junioren. 7.30 p.m. film en slides.
St. Jansknapen: 4 uur p.m. bijeenkomst H. Andreasgroep. 5 uur p.m. softball-training.
Rapid: 4 uur p.m. voetbal vs. Aruba Juniors op het terrein van La Fama.
Trupialen: 7 uur senioren uitvoering Peruchi, speelplaats La Salleschool.
Zondag 5 juli 1959.
Brazil: 10 uur v.m. bijeenkomst ouders van volleyballers. 4 uur nm. Mosaicos II vs. Brazil II.
Club Noord: 10 tot 1 uur vrije clubspelen, 7 tot 9 uur gewone clubavond.
St. Josephbond: 10 uur vm. Baseballtraining. 1.00 uur Domino K.O. wedstrijd Social Club; Estrella en Federation.
Maandag 6 juli.
Aruba Jeugdharmonie, 7.30 muziekcursus S. Nicolas.
Brazil: 5 uur nm. Training voetbal.
Club Noord: 7-9 gewone clubavond.
Dakota: 7.30 uur Volleybal Dakota vs. Klip.
La Sallestichting.
St. Josephbond, Estrella.
5 uur baseballtraining.
7 uur club pingpong com. B klas
7.30 uur volleybaltraining junioren A en B.
7.30 — 8.30 muziekles.
Rapid (Savaneta.)
5 uur volleybal A en B klasse.

UITREIKING A. T. S.-DIPLOMA

Oranjestad — Evenals voorheen, het laatst in 1956, het geval was, zal dit jaar de uitreiking der diploma's aan de geslaagden van de Arubaanse Technische School, weer met enige plechtigheid geschieden.

In tegenwoordigheid van de ouders, de Gedeputeerde van Onderwijs, de heer E.O. Petrona, het Hoofd van de A.T.S., de heer J. v.d. Sloot, alsmede de leerkrachten en gecommiteerden, zal deze uitreiking, vrijdagmiddag 10 juli om 2 uur in het Cultureel Centrum plaats vinden.

Totaal zijn er dit jaar 86 kandidaten voor het A.T.S.-examen.

(Voorl.d.)

Het CONFLICT van Premier WILLIAMS

Geen OVEREENSTEMMING tusssn TRINIDAD en LONDEN

Nieuwe verkiezingen in het vooruitzicht?

Port of Spain: Achter gesloten deuren wisselen premier Eric Williams van Trinidad en de Britse Staatssecretaris van Koloniën, Julian Amery van gedachten over de constitutionele crisis in dit eiland, veroorzaakt door de weigering van Williams het kabinet bijeen te roepen. Een speciale bijeenkomst in het Huis van Afgevaardigden was belegd ter introductie van de gewijzigde grondwet voor Trinidad, maar op het laatste ogenblik heeft premier Williams alle bijeenkomsten afgelast en zijn ministers verzocht geen publieke afspraken te maken.

De crisis is ontstaan door de Britse weigering de controle over politionele zaken in handen van de Trinidadiaanse regering te geven. Williams wil de politie onder het nieuwe ministerie van Binnenlandse Zaken stellen.

Uit Port of Spain wordt gemeld dat de oppositie-leiders niet geraadpleegd zijn door Williams en de politieke tegenstanders van de oppositie hebben zich tot de Britse regering gewend dat de handeling van Williams niet door het gehele Trinidadiaanse volk wordt goedgekeurd. Dr. Eric Williams heeft na afloop van de eerste bijeenkomst met de Britse staatssecretaris verklaard dat hij niet zou aarzelen een mandaat te verzoeken van het volk. Men verwacht dat, indien de besprekingen niet succesvol verlopen, premier Williams algemene verkiezingen zal voorstellen.

Politieke waarnemers in Port of Spain geloven, dat Dr. Eric Williams zijn standpunt niet zal verlaten. Men verwacht dat binnen drie maanden de regering zal worden ontbonden en dat nieuwe verkiezingen zullen worden gehouden.

Amerikaanse club gesloten.

Inmiddels heeft premier Williams opnieuw blijk gegeven van zijn ontstemming over de Amerikaanse houding in de Chaguaramas kwestie door de opdracht de Amerikaanse beachclub in de basis te sluiten. Een kleine onregelmatigheid werd als reden aangevoerd. Zestien bewoners van Trinidad verliezen hun broodwinning daardoor.

Dr. Rutgers neemt ontslag uit Raad van State

Per 1 juli is aan dr A. A. L. Rutgers, op zijn verzoek met ingang van 1 augustus 1959 eervol ontslag verleend als vice-president van de Raad van State, met dankbetuiging voor de vele en gewichtige diensten in die funktie aan den lande bewezen.

Met ingang van 1 augustus 1959 is benoemd tot vice-president van de Raad van State professor dr L. J. M. Beel, minister van staat, lid van de Raad van State.

Nieuwe sterrekijker

(Van een medewerker in Nederland)

„Ik heb altijd meer gevoeld voor het ontwerpen van het instrument dan voor het eigenlijke vervaardigen,” vertelt de heer N. van Straten, hoofdtechnicus en bedrijfschef van de Utrechtse Sterrenwacht, als wij tegenover hem staan in de nieuwe koepel met de door hem ontworpen spiegeltelescoop. Op voor een leek bevattelijke wijze legt hij ons de samenstelling en werking van het apparaat uit, dat, voor zover bekend, het eerste van de wereld is. De Sterrenwacht in Leiden gaat er een belangrijker groter maken, na van de ervaringen in Utrecht geprofiteerd te hebben. De kijker bestaat, voor wat de optiek betreft, uit twee spiegels, een grote met een doorsnede van 500mm (een holle spiegel met een gat) en een secundaire spiegel met 'n diameter van 100 mm. De twee spiegels zijn afkomstig uit Amerika, maar de constructie van de kijker is geheel nieuw, ontworpen door de heer Van Straten. „Vermeld u vooral het aandeel, dat de heer J. van den Broek erbij gehad heeft,” vraagt hij met nadruk.

N. van Straten

„Och, het gaat zo,” vervolgt de heer Van Straten in alle eenvoud zijn verhaal. „Je krijgt een schets van wat de heren voor hun waarnemingen nodig hebben; je maakt een vluchtig ontwerp, gaat dan nog eens praten en maakt dan je definitief ontwerp. In dit geval werd me verteld dat men optiek had besteld voor een nieuwe kijker, waarmee veranderlijke sterren waargenomen kunnen worden. De oude kijker vertoonde nogal wat tekortkomingen en was van ouderwetse constructie. De nieuwe is bijzonder nauwkeurig, waarvoor sommige onderdelen op enige duizendste millimeter precies gemaakt moet worden. Terwille van het z.g. volgen — het draaien van de aarde moet door een tegendraaier opgeheven worden — moest ook het volgmechanisme zeer nauwkeurig zijn. Dat gebeurt door middel van een synchrometer, die de kijker zijn dagelijkse gang geeft, d.w.z. dezelfde snelheid als de aarde. De synchrometer had nog een eigen frequentiekring nodig, omdat de frequentie van het stadsnet niet nauwkeurig is. De kijker blijft dus de afbeelding op haar plaats houden.”

Hoeveel werkuren het ingenieuze apparaat gevraagd heeft, is moeilijk te zeggen, te meer omdat de heer Van Straten intussen nog moest werken aan instrumenten, die in 40 kisten verzonden worden naar de Kanarische eilanden, waar een expeditie van de Utrechtse Sterrenwacht de zonsverduistering 1 oktober gaat waarnemen. Ook de heer Van Straten vertrekt 13 augustus daarheen en het is zeker geen sinecure voor hem, de nodige instrumenten er goed opgesteld te krijgen. Hij heeft daarmee reeds de nodige ervaringen en was vier jaar geleden ook voor een zon-eclips op Ceylon en daarvóór in Gothland. „Het is een boeiend beroep,” zo spreekt de 54-jarige heer Van Straten de liefde tot zijn vak uit. Toch bracht niet zozeer de belangstelling voor de sterrenhemel hem tot deze functie dan wel zijn grote interesse voor de fijn-techniek. Na de L.T.S. doorlopen te hebben, volgde hij een cursus constructie -en ontwerptekenen, bezocht een avondtechnische school in zijn geboorteplaats Utrecht en begon als instrumentmaker te werken op een werktuigkundig bureau. Hij was werkzaam op een elektrische uurwerkfabriek en dreef van 1931 tot 1939 zelf een zaak, waar alle mogelijke laboratoriuminstrumenten werden vervaardigd. Zodoende kwam hij in aanraking met de Sterrenwacht, waar hij tenslotte zijn bestemming heeft gevonden. Hier kan hij zich volledig overgeven aan het oplossen van problemen. „Het mooie is, dat hier nooit iets geëist wordt, maar alleen een verlangen wordt uitgesproken en het is heerlijk als je in staat bent, daaraan te voldoen.”

OBSCUUR EN ONWAARDIG GESCHRIJF

Hoe NEDERLAND over de ANTILLEN wordt voorgelicht

„De Volkskrant" van 29 juni bevat een wel wat late nabeschouwing over de eilandsraadsverkiezingen, onder de kop: **„Antilliaanse Verkiezing gaf geen verrassing".**

Deze luidt als volgt:

(Van een korrespondent)

Willemstad, 28 juni — Het is wonderlijk hoe hier in de Antillen de resultaten van de jongste verkiezingen voor de eilandsraden verschillend worden beoordeeld. Eén ding staat echter vast: in de feitelijke machtsverhoudingen zijn geen wijzigingen gekomen. Op Aruba, Bonaire en de Bovenwinden zijn de partijen, die het bewind voerden, na de verkiezingen weer in de meerderheid. Op Curaçao is de zetelverdeling zelfs precies hetzelfde als voorheen: 2 Katholieke Volkspartij (KVP), 1 Curaçaose Onafhankelijkheids Partij (COP), 9 Nationale Volks Partij (NVP) en 9 voor de Democratische Partij (DP).

Vrijwel iedereen is tevreden met de uitslag. De Nationale Volkspartij, omdat ij zich dank zij de samenwerking met de Curaao Onafhankelijkheids Partij (een partij van olie- en onderwijs-Nederlanders) heeft weten te handhaven. De Democratische Partij omdat ook zij even sterk uit de strijd te voorschijn is gekomen. De Curaçaose Onafhankelijkheidspartij, omdat zij met één zetel, weer mag meedoen en tenslotte de Katholieke Volkspartij, omdat zij ondanks sterke teruggang in stemmenaantal tóch met twee zetels een beslissende positie kan innemen.

Men kan de Antilliaanse eilandsraden vergelijken met de gemeenteraden in Nederland. Zij hebben in de Antillen ten aanzien van de centrale overheid echter meer bevoegdheden en hun financiële zelfstandigheid is zo ver-strekkend, dat bijvoorbeeld een krachtig eilandbestuur van Curaçao het werk van de regering ongestraft zou kunnen lam leggen. Deze verhouding is in het verleden dan ook de bron voor vele konflikten geweest in het biezonder, wanneer in de landsregering andere partijen aan de macht zijn dan die in het eilandbestuur. Dit heeft in het verleden een konstruktieve politiek niet bevorderd.

KVP achteruit

Vergeleken bij de jongste verkiezingen voor de Staten is de KVP dus in stemmenaantal sterk achteruit gegaan; dat het uiteindelijke zetelaantal gelijk is gebleven, is een meevaller. Het is moeilijk om hier uit konklusies te trekken. Op de eerste plaats omdat hier andere belangen op het spel staan dan in de Staten (het Antilliaanse **„parlement") en** omdat de samenstelling van de kan-d:datenlijst van de KVP geheel anders is.

Een nog onzekere faktor is de negatieve kampagne van de „Amigoe di Curaçao", het katholieke dagblad voor de Antillen, die veel kwaad heeft gesticht. Stuurloos en zonder hoofdredaktie, staat dit blad onder tijdelijke leiding van een NVP-gezinde Antilliaan, die geen gelegenheiid voorbij heeft laten gaan om de KVP aan te vallen en openlijk partij te kiezen voor enkele notoire en omstreden figuren uit de Nationale Volkspartij. Hierbij kwam nog, dat de sekretaris van de bisschop, een biezonder geziene persoon in de NVP, in strijd met de uitdrukkelijke instruktie, dat geestelijken openlijk niet aan politiek mochten meedoen, zijn volmacht om te stemmen via een tussenpersoon gaf aan een van de kopstukken van de NVP. Deze onvoorzichtige daad werd algemeen afgekeurd, althans bij de weldenkenden. De Nationale Volkspartij en de anti-katholieke Curaçaose Onafhankelijkheidspartij juichten dit echter toe en maakten er dankbaar gebruik van bij hun propaganda. Zij stelden het voor, alsof de bisschop door middel van deze naaste medewerker, sanktie gaf aan de NVP en de COP, tegen de KVP. Zowel de machtiging als de propaganda daar om heen heeft veel stof doen opwaaien. Deze faktoren zullen van invloed zijn geweest op de teruggang van de KVP.

Nieuwe samenwerking

Tijdens de verkiezingskampagne rekende de kombinatie Nationale Volkspartij Curaçaose Onafhankelijkheidspartij op uitschakeling van de KVP en de Democratische Partij. Men had de zetels reeds in gedachten voor zichzelf verdeeld en in de kampagne werden felle aanvallen gedaan op de anderen, in het biezonder de KVP. De uitslag viel echter anders uit, want KVP en DP kregen tóch zetels. Samenwerking tussen de katholieken en democraten lijkt daarom het enige wat overblijft, wil men geen nieuwe verkiezing forceren of een bestuurschaos ve roorzaken. Het gevolg hiervan kan zijn, dat ook in de centrale regering een samenwerking zal ontstaan tussen KVP en Democratische Partij, met het voordeel, dat men op alle eilanden een bestuur kan krijgen, dat evenwijdig loopt met de centrale regering, zulks ten voordele van de Antillen als geheel.

Zonder enige twijfel zal er veel kritiek komen op deze kombinatie. Het zal aan de KVP liggen om die samenwerking op zo'n manier te doen, dat men over vier jaar bij de nieuwe verkiezingen zal erkennen, dat dit een goed besluit is geweest in het belang van zowel het koninkrijk als van de Antillen.

„De Gelderlander" van 24 juni vermeldt in een artikel onder de kop: **„Politieke Toestand in de Antillen meer verward dan te voren"** o.a. het volgende:

„Toen men vóór de verkiezingen een samenwerking verwachtte (tussen K.V.P. en D.P.) heeft de tegenpartij fel hierop gehamerd ijverig gesteund door de „Amigoe di Curaçao", het blad — eigendom van de missie — sinds maanden zonder leiding."

„De aktie (tegen de KVP) heeft, mede door andere strubbelingen, de partij veel stemmen, maar geen zetel gekost. Nu de poging om een absolute meerderheid te krijgen van de NVP en de COP, een partij van feitelijke anti-katholieken (hier is alles mogelijk) en hierdoor, met uitsluiting van anderen, het bestuur te vormen (is mislukt), tracht men ten koste van alles het meedoen in de regering van de KVP te verhinderen. Tendentieuze .half-ware artikelen hierover zijn aan de orde van de dag. Zelfs is aan het hoofdbestuur verzocht een algemene vergadering van leden bijeen te roepen om zich over het een en ander uit te spreken. Opmerkelijk is echter de hoek, waaruit het initiatief werd genomen: **enkele zeer dubieuze door geen enkel mens au serieux genomen figuren** (vetdruk van ons).

Degenen, die tegen een samengaan ageren, zien kennelijk niet naar het algemeen belang van de Antillen en van het Koninkrijk. Zij ageren uit ressentiment en uit bepaalde, soms gegronde vooroordelen, die echter tegen het grotere belang niet opwegen."

★

(Van onze politieke medewerker)

De belangstelling voor het wel en wee van de Antillen in de Nederlandse pers is aan schommelingen onderhevig. Bij biezondere „affaires" en konflikten pleegt zij toe te nemen. Even zo bij dienstreizen naar Nederland van ministers en andere hoge ambtenaren. Op zich is dit verheugend. Doch bedenkelijk wordt het wanneer de Nederlandse pers — al dan niet met opzet — slecht geïnformeerd wordt.

Van zulke slechte informatie en van een rancuneuze instelling, die meer beoogt bepaalde personen en groepen „een hak te zetten" en de „bêtises" van andere groepen en personen goed te praten, getuigen enkele artikelen, die de laatste weken in de Nederlandse pers, met name in de „Volkskrant" en „De Gelderlander" zijn verschenen.

Dezer dagen publiceerde de „Amigoe" een in „De Volkskrant" onder de titel „Nederlander thuis is anders dan Macamba overzee", een artikel van haar Antilliaanse korrespondent — die het kennelijk biezonder gemunt heeft op de hier werkzame Nederlandse onderwijzers en leraren en op „de oliemensen" — dat onredelijk generaliseerde. Op dit artikel gaf de juist dezer dagen jubilerende onderwijzersvereniging „Don Bosco" kommentaar.

De elders in dit blad heden gepubliceerde artikelen uit de „Volkskrant" en „De Gelderlander" verdienen echter een bespreking omwille van de kennelijk opzettelijk verdraaide voorlichting, die zij geven.

Vermelding verdient, dat blijkens stijl en inhoud van de stukken de korrespondent van beide kranten kennelijk één en dezelfde persoon is. Wij zullen daarom in dit stuk verder kortheidshalve spreken van „de korrespondent", hoewel de mogelijkheid niet geheel uitgesloten is, dat twee verschillende personen aan het woord zijn.

Aangezien de korrespondent biezonder grote aandacht besteedt aan de teruggang van de K.V.P. en de politiek van het bestuur van deze partij van samengaan van de D.P. met felheid verdedigt, is voorts de konklusie gerechtvaardigd, dat hij in kringen, die nauw met het **KVP-bestuur** verbonden zijn, is te zoeken.

Wij plaatsen dan bij de opmerkingen van de „korrespondent" enkele kanttekeningen.

Reeds eerder werd in dit blad geprotesteerd tegen het feit, dat, omdat de redaktie het niet met het K.V.P.-**beleid** eens was, daaruit door het K.V.P.-**bestuur** de konklusie werd getrokken, dat zij pro-N.V.P. zou zijn.

Wij sommeren de anonieme korrespondent om aan te geven waar en wanneer in deze krant, zoals hij stelt, „openlijk partij is gekozen voor enkele notoire en omstreden figuren uit de N.V.P.".

Overigens heeft noglangs de K.V.P.-vertegenwoordiger in de Staten getoond, dat hij niet schroomt zijn stem te geven aan notoire en omstreden figuren. Het zou van objektiviteit getuigd hebben als de korrespondent ook dit had vermeld!

Voorts heeft de korrespondent het over het handelen door bepaalde geestelijken „in strijd met de uitdrukkelijke instruktie, dat geestelijken openlijk niet aan politiek mogen doen". Eerlijk en objektief zou zijn geweest, indien hij tevens melding gemaakt had van het feit, dat ondanks de „uitdrukkelijke instruktie" in bepaalde parochies de geestelijkheid (of een deel daarvan) openlijk propaganda maakte voor de K.V.P. Dit mag dus volgens de korrespondent kennelijk wel!

Voorts zou de korrespondent, indien hij werkelijk goed had willen inlichten, melding hebben moeten maken van het feit, dat zijdens het K.V.P.-bestuur bij herhaling pogingen zijn gedaan om van de geestelijke overheid een officieel gebod aan de gelovigen: „stemt uitsluitend op de K.V.P." te verkrijgen. En dat toen dit niet gelukte, de K.V.P. — met evidente minachting en doodzwijgen van een recent herderlijk schrijven over het uitoefenen van het stemrecht, waarin de pauselijke richtlijnen werden herhaald en uiteengezet — een oud communicandum van de vorige bisschop opgroef, waarin de N.V.P. werd **ontraden** en dit in haar partijbladen „K.V.P.-koerier" en „Alerta" **onvolledig** citeerde. **Onvolledig:** omdat zij slechts hamerde op het **ontraden** van de N.V.P., maar niet op het **uitdrukkelijk verbod van stem en steun aan de D.P.** enkele regels verder in hetzelfde communicandum.

Het doet vreemd aan van de korrespondent, die toch op de hoogte moet zijn van de Curaçaose toestanden, te vernemen, dat de Curaçaose Onafhankelijke Partij, behalve „een partij van olie- en onderwijs-Nederlanders" ook nog „anti-katholiek" is. Dit, terwijl de korrespondent het samengaan van de K.V.P. met de Democratische Partij, die geleid wordt door notoire anti-katholieken en vijanden van de Kerk, heftig verdedigt.

Als oorzaak van de achteruitgang van de K.V.P. bij de eilandsraadverkiezingen vermeldt de korrespondent **niet** de houding van het KVP-bestuur tegenover de Nederlander Bühre, die men uitsluitend als trekpleister voor de stemmen van de Nederlanders (dezelfde olie- en onderwijs-Nederlanders, waarop de korrespondent zo afgeeft) heeft gebruikt en hem daarna in de hoek heeft getrapt en die — al moge hij theoretisch wellicht met zijn eisen ongelijk gehad hebben — een fatsoenlijker en taktischer behandeling had verdiend.

De korrespondent — kennelijk een D.P.-gezinde Nederlander of Antilliaan — vergeet te vermelden, dat de „Amigoe di Curaçao", zoals hij het uitdrukt „stuurloos en zonder hoofdredaktie onder tijdelijke leiding van een N.V.P.-gezinde Antilliaan" is komen te staan, door een doelbewuste poging van de D.P.-regering, waaraan het K.V.P.-bestuur thans deel wenst te nemen, om, door het weigeren van toelating van een hoofdredakteur deze krant het bestaan onmogelijk te maken en dat de K.V.P. tegen deze verkrachting van de drukpersvrijheid nimmer één enkel woord van protest heeft laten horen.

De korrespondent had voorts niet mogen verzwijgen het feit, dat verscheidene leden van het K.V.P.-bestuur — zowel Enropese Nederlanders als Antillianen — van de Amigoe-redaktie hebben geëist: onvoorwaardelijke en positieve steun aan de K.V.P., „omdat een katholiek blad de enige kerkelijk goedgekeurde (sic!) partij moet steunen"; dat voorts van die zijde eveneens van de „Amigoe" geëist is geworden: „medewerking bij het opblazen van de N.V.P.". Doch dat de „Amigoe" blijkbaar niet zo stuurloos bleek als het K.V.P.-bestuur wel gehoopt of verwacht had, zodat deze greep naar de redaktionele stoel is mislukt.

Evenmin zien wij in de berichtgeving vermeld, dat het K.V.P.-bestuur hardnekkig weigert een algemene ledenvergadering bij elkaar te roepen, ondanks het verzoek daartoe door een veel groter aantal leden dan de vergaderingen van de K.V.P. pleegt bij te wonen om het besluit tot de vorming van een bestuurscollege uitsluitend op basis D.P.-K.V.P. — waarover het bestuur haar kiezers niet vóór de verkiezingen heeft willen inlichten — te bespreken.

En dat hieruit duidelijk blijkt, dat voor deze „partij van idealen, van principes en van integriteit", zoals zij steeds met hoge borst van zichzelf heeft getuigd — althans voor enkele kopstukken daarvan — de tijd schijnt gekomen, waarin naar een woord van Charles Péguy „la politique dévore la mystique".

Dit waren zo enkele rechtzettingen.

Mr I. C. Debrot was onlangs op dienstreis in Nederland. Van daaruit schreef hij in zijn wekelijkse rubriek „Gezien door een Antilliaan" in de „Amigoe" van 13 juni, het volgende:

„Des te meer te betreuren is het daarom, dat als er iets in de pers in Nederland verschijnt, het meestal de een of andere onaangename gebeurtenis betreft in de Antillen. Het schijnt nl. dat op onze heerlijke eilanden nog steeds een of meer Europese Nederlanders hun brood verdienen, die er een biezonder genoegen in scheppen alles wat in feite verkeerd is, of in hun ogen verkeerd lijkt, aan te dikken, om toch maar te bewijzen, dat de autonomie in de Antillen nog steeds een griezelig ding is. Jammer is het, dat zulke zure schrijvers zich achter een onhoudbare anonimiteit verschuilen en liefst in een obscuur blaadje.

Dat hierdoor vaak een scheef beeld over de Antillen wordt getekend, is duidelijk. Eveneens is het dan te begrijpen, dat men in Nederland zo al te vaak een verkeerde indruk krijgt door opzettelijk verkeerde voorlichting."

Wij zijn het roerend met deze opmerkingen van de heer Debrot eens.

Wij zijn voorts van oordeel, dat zij volledig van toepassing zijn op de berichtgeving van de Antilliaanse korrespondent van „De Volkskrant" en „De Gelderlander".

Slechts twee voorbehouden willen wij maken. Het eerste: de door de heer Debrot bedoelde opzettelijk valse voorlichting behoeft niet per sé afkomstig te zijn van „een of meer Europese Nederlanders", al geloven wij, dat het in dit biezonder geval wèl zo is — doch zij zou ook uit de pen kunnen vloeien van een of meer gefrustreerde Antillianen.

Vervolgens: Nòch „De Volkskrant", nòch „De Gelderlander" achten wij een „obscuur blaadje".

Het is daarom dubbel te betreuren, dat zij zich door (een) obscure korrespondent(en) hebben laten voorlichten.

Op Schiphol arriveerde de Heidekoningin uit Ede, die een rondreis heeft gemaakt door Canada. Ter begroeting was een boerenkapel en een dansgroep aanwezig in Veluwse klederdracht.

Curacaoensia

Rijk aan cultuur

Armoede noch dwangarbeid zijn bevorderaars van de beeldende kunst. Welnu, een paar eeuwen lang waren beiden het deel van de curacaose bevolking. Het valt dus te begrijpen, dat hetgeen er in vroeger tijden op voortgebracht, uiterst pover moet zijn.

Maar spontane poezie kost geen tijd. Deze tak van esthetiek heeft de bevolking in vroeger tijden dan ook des te intenser beoefend. Je krijgt de indruk, dat men juist door het gemis aan andere expressie-middelen, zich met tiendubbele ijver op deze mogelijkheid heeft geworpen. Van de nood is een deugd gemaakt.

Getallen van voortbrengsalen van volkspoezie uit de naaste omgeving, het carabisch gebied, zullen wel nog niet bestaan. Maar zeker zal Curaçao in de eerste rijen moeten geplaatst worden. Het terrein is nog maar pas ontsloten. Als het merendeel van de gedichten en liederen geregistreerd zijn, zal voor menigeen Curaçaos cultuurbezit een ander aanzien krijgen.

Wat men tot nu toe voor een cultuurloos eiland had aangezien, zal blijken te zijn een eiland rijk aan cultuur.

Zelfgemaakte portemonnaie

Wat de handel en de industrie ook uitvinden om aantrekkelijke en handige portemonnai's te maken, de oude inheemse wordt er niet geheel door verdrongen. En het zijn heus niet alleen mannen en vrouwen van over de zestig, die u ermee ziet lopen: ook jongeren gaan nog graag boodschappen doen met de macutu di sacu bij zich.

Letterlijk vertaald is het een zakmandje; het zijn twee sluifjes, die over elkaar passen, gevlochten van stroo oftewel cabana, waarvan men ook hoeden maakt. Kundige vlechtsters maken hele stellen van telkens kleinere macutu di sacu's, die ze in elkaar steken. In een sacu zitten dan nog wel drie anderen

Djaró

De bekende woonwijk bewesten Otrabanda wordt Charo of Charro of Djaró geschreven. Niemand kan je zeggen hoe het nu eigenlijk „moet" geschreven worden. In vroeger jaren was Djaro evenals menig andere woonwijk, een plantage, of beter gezegd een omheinde wildernis, die toebehoorde aan een frans zakenman Joseph Jarreau. Reeds in 1748 komt deze naam voor.

De slaven vlogen weg

Het verhaal van de slaven die het hier niet beviel en dus naar hun land terugvlogen, is van oost tot west bekend. Hier een versie van het gebeurde volgens een oude man van Santa Martha. Da verteller noemt de slaven gené's (genénan).

„De gené's die weg wilden, kwamen bijeen ten oosten van de Sint Christoffel. Daar legde ieder een steen neer op dezelfde plaats, en dat werd een hele stapel. Van daar vlogen ze naar het land der gené's terug. Dat is te zeggen alleen zij die geen zout hadden gegeten. Die wel zout hadden gebruikt, moesten op Curaçao achterblijven.

Die hoop stenen ligt er nu nog; ik ben er vaak geweest. Vroeger was dit alles mogelijk, tegenwoordig niet meer."

Vreemde woorden

lesú — na een tweeling geborene.
dies — een hagedisje, dat op een kaku lijkt.
djacañão — een eetbaar slakje (Bonaire)
djandja — een lange stok met weerhaak om vruchten af te rukken; ook figuurlijk: lange man.
djar — grote waterkruik, ongeveer een meter hoog
djimbi — appelflauwte.
djindja — ballonvis; ook figuurlijk: iemand die zich opblaast.
djingéri — pienter, bij de hand, uitgelaten.
djip — fokzeil.
djispáu — slim, wakker, goed bij.
djispi — sluw, slim, rakker.
djogodó — afgeschot deel van een schuurtje om mais in te bewaren.
djompi — jongensjasje met band.
djondjorofé — leren bandje, aan een stok of als veter gebruikt.
djucu — donkerbruine ronde vrucht die aan de noordkust aanspoelt: ook knikker; ook figuurlijk: forse donkergekleurde man.
dóba — schoeisel van zeildoek en leer, met wabi-doorns bijeengehouden.
dobénchi — pingelen, afdingen; ook: overal zitten kletsen.
fam — familienaam; ook: hoop, stapel.
fénsu — vijzel.
fóorpaz — opdracht van moeder na de bevalling, kerkgang (Rincon).
freáu — beroerd, belabberd.
géné of gf geni — oud papiaments, afrikaans.

P. B.

Volkskunde-atlas van Noord en Zuid

HEKS EN WEERWOLF IN DE NEDERLANDEN

(Van een bijzondere medewerker)

Onder auspiciën van de Volkskundecommissie der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen te Amsterdam en de Koninklijke Belgische Commissie voor Volkskunde te Brussel, is nu bij Uitgeversmij. N.V. Standaard-Boekhandel, Antwerpen-Amsterdam, door P. J. Meertens en M. de Meyer de eerste aflevering bezorgd van de monumentale Volkskunde-atlas. Ze bevat tien kaarten van bijna een halve meter in het vierkant, met daarop aangebracht in meerkleurige symbolen het grillige spoor, dat dwaallicht heks, weerwolf, vuurman, wilde jager, barende vrouw of hellewagen hebben achtergelaten in de Dietse landen tussen Duinkerken en Groningen. Een begeleidende tekst is er niet bij. De lezer moet het doen met stippen van allerlei kleur en vorm op de kaart en derzelver verklaring in de legenda En het moet gezegd, de eerste aflevering is een boeiend prentenboek geworden voor de folklorist, voor de dialectoloog op de eerste plaats, maar verder voor iedereen die zich interesseert voor de onderbouw van onze huidige beschaving.

De volkskunde is een wetenschap die zich bezig houdt met de folk-lore, d.w.z. de wijsheid van het volk, voorzover het die niet door officiële instanties werd aangepraat. Een ieder wordt geacht de wet te kennen. De jurisprudentie van het volk valt dus buiten de interessesfeer van de volkskunde. Het gedragspatroon dat de samenleving in een buurtschap kenmerkt, valt daarbinnen, want de regels die in die kleine gemeenschap gelden, zijn van geslacht op geslacht door het volk zelf overgeleverd. De volkskundige is het niet te doen om datgene wat het volk geleerd heeft van de officiële artsenijkunde, maar om de receptenleer die het zelf aan iedere nieuwe generatie doorgeeft. De kruidenkennis die de moeder haar dochter overlevert, is van volkskundig belang. Waaraan ziet de boer dat er ander weer op til is? Waaraan, dat hem de merrie een vrouwelijk veulen zal werpen? Waaraan, dat er binnen de drie dagen een dode valt in het dorp? Waaraan hoort hij dat de ploeg goed door de voor gaat? Dat de slag van het rad de deugdelijkheid bewijst van de radmaker? Dit zijn allemaal vragen die de moderne stedeling, de officiële cultuur gaarne afdoet met de term bijgeloof. Uit het bovenstaande zal intussen gebleken zijn, dat de volkskundige zich minder interesseert voor de bijbelvastheid van het volk, voor zijn katechismuskennis. Behalve het officiële geloof dat de kerk blijft leren, leeft buiten de preek om de overgeleverde eerbied voor zekere tekenen. Onder de leer van de ene God ligt de volksleer van de demonen en goede geesten, erfgoed van een Germaans heidendom, dat door de zielzorger op het dode spoor gereden werd van het bijgeloof.

Deze wat gepopulariseerde uiteenzetting ter verklaring van de eerste aflevering van de Volkskunde-atlas. Want het spoor van vuurman en weerwolf leidt inderdaad terug naar een verleden, het geloof in geen van beiden wordt door kerk of maatschappij gesanctioneerd, het is bijgeloof. Vaak werd dit gekerstend. Als een ouderwetse boer een kruisteken maakt als hij begint te zaaien, lijkt dit een vroom gebruik. Diezelfde boer zal de eerste drie dagen van november niet zaaien, want — zo meent hij — tijdens die zgn springdagen groeit het gewas met de wortels in de lucht. Dit lijkt minder op christendom dan op het geloof in een kwade demon uit een voor-christelijke periode. En het vermoeden ligt voor de hand, dat het kruisteken van daarnet de gekerstende vorm is van een heidense bezweringsformule. Zekerheid of zeer grote waarschijnlijkheid kan slechts verkregen worden na een systematisch onderzoek. En daarmee houdt zich de volkskunde dan ook bezig.

In een tijd waarin oude beschavingsresten steeds sneller opgaan in een modern, algemeen cultuurpatroon, is het zaak vlug te verzamelen wat over is. Reeds — of liever pas — voor de tweede wereldoorlog werd het systematisch navragen vanuit een wetenschappelijk centrum begonnen. Kostbaar materiaal moet intussen verzameld zijn. Dat beseft ieder die de enquêteformulieren regelmatig invulde. De verkregen gegevens moeten daarna echter tot spreken worden gebracht, het moet toegankelijk worden gemaakt voor b.v. historici die de oorsprong van zovele rariteiten willen verklaren, voor sociografen en geografen die speuren naar het aandeel van bepaalde bevolkingsgroepen of gebieden in dit oudste cultuurbezit. Allerlei wetenschappers kunnen nu aan de slag. Met één blik op een kaart van de volkskunde-atlas kunnen ze de naam, de inhoud en de verspreiding van een volkskundige bijzonderheid nagaan in Noord en Zuid.

Ze kunnen zien dat de rijkste bronnen werden aangeboord in Zuid en dat met name een provincie als Noord-Holland steeds met weinig gegevens uit de bus komt. Dat het dwaallicht ook wel vuurbol heet, diggelfjur, stalkaars of hiplicht. Dat men in bepaalde streken gelooft dat stalkaarsen of dwaallichten de zielen zijn van ongedoopten, van misdadigers, van boeren die tijdens hun leven grensstenen verlegd hebben, of ook wel heksen of boze geesten.

Wat zijn de functies en eigenschappen van een dwaallicht? Ook hierop geeft een kaart antwoord. Het voert iemand van de juiste weg, het voorspelt een ramp, het geeft de plaats aan van een verborgen schat, het klopt op de deur en laat dan een brandplek achter etc. etc. De wijsheid van het volk verbaast. De enkele heksen die in de middeleeuwen de dans ontsprongen, spoken in de Lage Landen nog rond van Eemsmond tot Scheldebron. Nu de heksenwaag niet meer wordt gebruikt, is het interessant te horen waaraan men een heks herkent. Maak een kruis achter de heks, en ze kijkt om! Draai een sleutel rond op een evangelieboek. Weer tot stilstand gekomen, wijst hij het huis aan waar de heks woont! Of kook een zwarte kip. Dan krijgt de heks brandwonden! Men ziet de heks ook, als men achter in de kerk door een trouwring kijkt: ze zit dan met de rug naar het altaar!

De weerwolf wordt ook wel genoemd kludde, lodder, duinkolle, griephappe, flodderduvel en wat dies meer zij. De weerwolf is volgens de meeste streken een mens, maar van bijzondere aard. Bijv. een mens met een dierevel, een mens die zich in een ander wezen kan veranderen, een mens die de jongste is uit een gezin van zeven zonen of dochters, een mens die door de duivel is bezeten etc. Overigens, zo meent men in een streek, kan iedereen weerwolf worden, als hij de wetten van de gemeenschap niet nakomt. Een weerwolf is hinderlijk voor de maatschappij. Hij springt voorbijgangers op de rug om zich te laten dragen. Hij verscheurt het vee en laat zich ook als kinderschrik gebruiken.

De vuurman laat een vuurspoor na. Als je hem fluit, daagt hij voor je op. Dan is het haasje rep je. Wie nog op tijd de huisdeur in het slot kan werpen, zal de volgende dag een verkoolde handafdruk in het hout terugvinden. Uit de diverse beschrijvingen zou men het vermoeden kunnen krijgen, dat heks, weerwolf en vuurman na familie zijn of zelfs tot een en dezelfde demon herleid kunnen worden.

De atlas rept daar verder niet over. Hij brengt het verzamelde materiaal slechts in kaart. De studie kan nu beginnen. Een standaardwerk over de Volkskunde der Nederlanden als voltooiing van wat prof. Schrijnen eens begon? Deze stoute droom zal reëler worden naarmate de afleveringen verschijnen van deze atlas.

KOZLOV wordt niet ontvangen door Gemeentebestuur van DETROIT

De burgemeester van Detroit, Miriani, heeft vrijdag aan het ministerie van buitenlandse zaken in Washington meegedeeld, dat de Sowjet-vice-premier Kozlof, die maandag een bezoek aan Detroit zal brengen, niet door het gemeentebestuur als officieel bezoeker zal worden erkend. De burgemeester meent dat Kozlofs bezoek niet „van openbaar belang".

De Sowjet-vice-premier Mikojan werd tijdens zijn bezoek aan Detroit in januari met eieren bekogeld.

Hollandse Nieuwtjes

● Vandaag beginnen we maar met Maastricht waar zich laatst een wildwest-avontuur afspeelde tijdens de achtervolging van een inbreker in een restaurant, die bij het verschijnen der politie de benen nam. Het ging er nu niet bepaald zachtzinnig aan toe, want en passant zag de vluchteling kans een agent half bewusteloos te slaan en hij nam toen meteen diens revolver mee. Het zaakje ging echter toch scheef en toen een andere politieman hem aanhield, schoot hij zichzelf in de buik. Tot overmaat van ramp duikelde de vluchteling ook nog in het kanaal Maastricht — Luik en werd met moeite gered. In het hospitaal volgde een operatie en nu is hij buiten levensgevaar. ● In Santpoort viel het de laatste tijd op, dat er iemand rondliep met lange vingers. Er is echter een eind gekomen aan de moeilijkheden, doordat op een vroege morgen iemand gearresteerd werd, voor wie het niet de eerste maal was, dat hij iets op zijn kerfstok had. Hij kwam huis in zijn woning, toen hij daar „ongewenst" bezoek zag, dat hem maar direkt een paar handboeien omdeed. Tien kraakjes had de man gezet in Santpoort en nu wacht hij maar de komende dingen af. U kunt weer gerust naar Santpoort gaan. Het is safe. ● U weet onder de hand ... dat Amersfoort 700 jaar bestaat en dat dit op alle mogelijke manieren gevierd is. Zo werd e. een waar biljartfeest georganiseerd waar men niet op een karambooltje keek. Vijf dagen lang waren de ballen de klos, maar nu hebben ze weer rust gekregen. Het was een interlandwedstrijd tussen België en Nederland. België ging met de zege strijken, maar daarom niet getreurd. De organisatie was een Nederlands sukses. Uitgerekend 34.259 karambolles werden er gemaakt en als u het niet gelooft, gaat u het zelf maar even natellen. ● We blijven een beetje in de sport en waar zouden we het anders over kunnen hebben dan over de Ronde van Frankrijk. Goldschmidt, de trainer, kreeg even een les van ons aller Gerrit Schulte, want er hebben al kansen voor een gele trui in gezeten voor Nederland als ze maar met de Belgen en de Fransen meegesprongen waren. Dat is geen eigenwijsheid, maar de mening van Gerrit — en die kan het weten — want hij heeft een fiets met een bel er aan. ● Met de luchtmacht valt wel te praten, dat ondervond Fokker deze week wel toen men van de luchtmachtleiding te horen kreeg, dat deze week nog het kontrakt ondertekend zou worden voor de levering van 12 Friendships aan het leger. Het zullen 3 vliegtuigen moeten zijn in de passagiersuitvoering en 9 voor het vrachtvervoer. ● Wij hebben u al een keer verteld van die nieuwe grachtenjager in Utrecht. Die demping zal geschieden als het plan Fuechtinger uitgevoerd zal worden.

Maar men is er niet over te spreken onder de burgerij. Reeds 4000 mensen hebben met hun handtekening geprotesteerd tegen deze grachtenschending. En het zijn niet de eersten de besten, die hun handtekening gezet hebben, want volgens het comité heeft ook prinses Irene, die in de Domstad studeert, geprotesteerd. ● In de mijnen gaat men zo langzamerhand denken aan de vijfdaagse werkweek. Het aantal vrije zaterdagen zal in de toekomst worden uitgebreid van 12 tot 20 en zo gaat men rustig op naar de 50 vrije zaterdagen per jaar. Daar zit muziek in. ● Je zal een brandkast hebben en tot de ontdekking komen, dat die kast goed is voor van alles en nog wat, behalve voor het bewaren van je geld. Nu, u zal maar opkijken, wanneer u dat overkomt. Het gebeurde bij de Nederlandse Reis Vereniging in Den Haag waar men 's morgens tot de ontdekking kwam, dat ƒ 100.000 ... plaat gepoetst hadden en de dad... van die poetserij hadden niets achter gelaten, zelfs geen vingerafdrukken. Het enige wat men vond was een aantal dozen en daarmede had men blijkbaar het uitstralen van ... snijbranders willen voorkomen ... is weer werk aan de winkel voor de Haagse recherche. ● Er zwerven rare gasten rond op de Noordzee. Zo kwam dezer dagen te IJmuiden de trailer „Postboy" met een lintvis aanzetten, die men in de Noordzee opgepikt had. Eindelijk is die Lintvis aan het kuieren geweest en heeft toen niet de rechte weg terug kunnen vinden, want haar eigenlijke verblijfplaats is de Indische Oceaan.

Veel belangstelling bestond er niet voor die vreemde snuiter en daarom is het beestje maar afgestaan voor onderzoek. ● Als verstokt vrijgezel geven we met plezier u het bericht door, dat er kans bestaat op een nieuwe partij. Op het komend congres zal ter sprake komen of het nu geen tijd wordt een eigen partij op te richten. De letterkundige en journalistieke Frans van Oldenburg Ermke zal het konceptprogram aan het congres te Grevenbricht voorstellen. Daar zit toekomst in, want binnenkort is er ook een congres voor de schrikkeljarigen en over enige tijd misschien ook voor weduwen en gaat u maar door. Partijen genoeg om te vormen. ● Slaap er rustig een nachtje over, u hebt er gelegenheid voor in het week-end of gaat u op pelgrimage?

GESLAAGD

Telegrafisch werd vanmorgen het bericht ontvangen dat Aura Taytelbaum in Amsterdam geslaagd is als wijkverpleegster. Daardoor is zij in het bezit gekomen van het ... kraam- en wijkverpleegster, aangezien zij het eerste diploma ... al in haar bezit had. Het is nog niet bekend wanneer Aura weer ... naar Curaçao. Onze gelukwensen voor haar en haar familie en ... te wensen voor de toekomst.

... examen Barber (St. ...).

Op 2 en 3 juli slaagden:
M... Leito (met lof), Pricia Or... (met lof), Serita M. ...fort, Celia ... Leito.

Voor het hoofd der School met ... Mw A... toe aan haar leerlingen onze hartelijke gelukwensen!

... Luchtmacht heeft ... vanaf de basis te Kaap Canaveral een intercontinentaal geleid projectiel van het type „Snark" afgeschoten, dat een tocht van 1.600 km voor de Atlantische Oceaan naar de basis werd teruggeleid, waar het vier en een half uur na de start landde.

Dergelijke raketten zijn ook al met succes naar doelen nabij het eiland Ascension, op 8000 km van Kaap Canaveral, afgeschoten.

Algemeen klassement kreeg geheel ander aanzien na 9e etappe Tour de France

Na rustdag vandaag, volgt morgen de eerste bergetappe

De laatste vlakke étappe voor de Pyreneeën heeft het algemene klassement van de Ronde van Frankrijk een geheel ander aanzien gegeven. Vooral in de voorste gelederen, tot zelfs aan de top werkte de uitslag van de negende étappe, die leidt van Bordeaux naar Bayonne over een afstand van 207 km. door. Gazala moest namelijk zijn gele leiderstrui afstaan aan de 24-jarige Belg Pauwels, die oprukte van de zevende naar de eerste plaats. Met Pauwels maakte ook de Franse favoriet Roger Rivière een flinke sprong, namelijk van de 14e naar de 7e plaats en staat nu nog slechts 3 min. 38 sec. verwijderd van de gele-truidrager.

Het was een gloeiend hete dag, maar niettemin waren er al spoedig schermutselingen, die overigens weinig uithaalden, want iedereen was op zijn qui vive, niet in het minst Charley Gaul, om zijn positie in de algemene rangschikking te konsolideren. En Gaul zelf moest in de verdediging van zijn positie een zeer belangrijk aandeel nemen, want op veel steun van zijn ploeggenoten kon hij ditmaal niet rekenen. Zo kon het gebeuren, dat de voorsprong van een groep van negen man, die uitgroeide tot 1 min. 45 sec., geheel wegslonk. Voor drie renners, Durlacher, Plattner en Jonsson kreeg de Tour na 47 km. een onverwacht einde, toen zij door een val-partij werden uitgeschakeld. De grote hitte drukte de strijdlust, echter niet die van Manazaneque, Fabbri, Graczyk, Padovan, Bleneau en Queheille, die er na 112 km. tussenuit trokken en bij de ravitaillering (na 128 km.) een voorsprong hadden van 2 minuten. In zijn eentje zette Darrigade de achtervolging in en om deze poging te laten slagen, haalde ploegleider Bidot Graczyk uit de kopgroep om Darrigade te assisteren. Samen zouden zij het wel klaren.... Bidot had zich echter vergist, want te Soustons (150 km.) zag Darrigade het nutteloze van zijn poging in en liet zich terugzakken in het peleton, welk voorbeeld Graczyk later noodgedwongen moest volgen. Een peleton, dat zich had afgescheiden van de hoofdgroep, en waarin te vinden waren alle favorieten, zoals Gaul, Anquetil, Rivière, Bobet, Baldini, Anglade, Bahamontes e.a. Op 149 km. bedroeg de voorsprong van het leidende vijftal op deze groep 2 min. 20 sec., welke bij de doortocht van Urt (182 km.) slechts tien seconden was geslonken, terwijl het peleton toen reeds vijf minuten achterstand had. Tenslotte schudde Queheille zijn kornuiten van zich af om alleen op de zege af te gaan. Zijn opzet slaagde en als de grote triomfator van deze étappe reed hij Bayonne binnen.

De verdere uitslagen van deze étappe:

2. Manzanaque (Spanje) 5.20.44 (met bonifikatie 5.20.14)
3. Fabbri Italië) 5.20.44
4. Hoevenaers (België) 5.22
5. Graczyk (Frankrijk, nationaal) zelfde tijd
6. Anglade (centraal midden Frankrijk) zelfde tijd
7. Anquetil (Frankrijk nationaal)
8. Van Aerde (België) zelfdetijd
9. Ex aequo Bleneau (west-zuidwest) en Padovan (Italië) zelfde tijd
9. Ex aequo: behalve Bleneau en Padovan nog: Janssens (België) Adriaenssens (België), Plankaert (België), Pauwels (België), Bono (Italië), **Gaul Nelux)**, Baldini (Italië), Bobet (Frankrijk, nationaal), Pavard (Parijs-noord-oost), Friedrich (Zwitsers-Duitse ploeg), Faliarini (Italië) Baffi (Italië), Rivière (Frankrijk, nationaal), Bahamontes (Spanje), Bergaud (centraal-midden-Frankrijk) Dotto (centraal-midden-Frankrijk) en Brankaert (België) allen in dezelfde tijd als Hoevenaesr 5 uuren 22 min.

Na de negende étappe luidt het algemeen klassement als volgt:

1. Pauwels (België) 48 uur 48 min en 27 sec.
2. Gazala (Frankrijk, nationaal) 48.50.12
3. Anglade (centraal-midden-Frankrijk) 48.50.49
4. Gauthier (centraal-midden-Frankrijk) 48.51.40
5. Adriaenssens (België) 48.51.49
6. Hoevenaers (België) 48.51.59
7. Rivière (Frankrijk, nationaal) 48.52.05
8. Annaert (Parijs-noord-oost) 48.52.24
9. Vermeulin (Parijs-noord-oost) 48.52.25
10. Baffi (Italië) 48.52.48
11. Baldini 48.52.56
13. Anquetil 48.54.03
17. Bahamontes 48.54.34
19. Gaul (Nelux) 48.54.41
41. Kersten (Nelux) 49.00.42
44. Piet van Est, 46. Voorting, 47. De Groot, 51. Ernzer, 57 Bolzan, 60. De Jongh, 67. Van den Borgh, 68. Dammen, 73. Schmitz, 79. Kool.

Vandaag (zaterdag) is er een rustdag te Bayonne. Zondag volgt de eerste bergétappe.

Hierboven de Fransman Cazala, die gisteren de fel begeerde gele trui aan de Belg Eddy Pauwels verloor.

Op magistrale wijze werd RENE DAVELAAR winnaar van de C.T.T. B. - TIENKAMP

Voor een vijftigtal toeschouwers werd woensdagavond de beslissing betwist van de eerste klas tienkamp van de Curaçaose Tafeltennis Bond. Zorgden vorige week Bakhuis, Korff de Gidts en Vlieg voor sensatie door alle vier gelijk te eindigen, woensdag was er zo mogelijk nog meer sensatie en nog meer spanning.

Gestart werd met ontmoetingen tussen Korff de Gidts en Davelaar en Bakhuis tegen Vlieg. Dit werd voor de eerstgenoemde spelers een overwinning en zo dacht een ieder dat de hierop volgende match tussen De Gidts en Bakhuis wel de beslissende zou zijn. Een zeer fraai en boeiend duel bracht Korff de Gidts op de rand van een overwinning, doch uiteindelijk kon hij het hoge tempo niet meer bijhouden en moest hij zelfs een 15—8 voorsprong nog afstaan. Daar Davelaar intussen Vlieg geklopt had, was deze laatste, die vorige week de beker al in zijn zak had, uitgeschakeld. Hij nam echter revanche voor zijn nederlaag door een uitgebluste Korff de Gidts alle illusies te ontnemen.

Het zou dan toch een beslissing worden tussen de twee sterkste spelers, die Curaçao momenteel bezit: Hildo Bakhuis van Los Millionarios en René Davelaar van E.N.J. Het is een buitengemeen fraaie en spannende kamp geworden, die Davelaar vooralsnog in zijn voordeel besliste. Door deze nederlaag van Bakhuis waren hij en Davelaar weer gelijk gekomen en moest nog een extra-beslissingswedstrijd verspeeld worden. Na enkele minuten rust kwamen beide kemphanen wederom achter de groene tafel en verspeelden toen de meest dramatische partij hier op Curaçao ooit tussen twee spelers betwist. Davelaar trok al direkt alle registers van zijn niet geringe aanvalskracht open en smashte op fore- en backhand van zijn tegenstander, die echter de meest onwaarschijnlijke attacques nog wist terug te brengen. Met ieder een gewonnen game werd aan de derde begonnen.

Bakhuis nam een 4—0 voorsprong om daarna niets meer te presteren en volkomen overklast te worden door een fel aanvallende Davelaar, die elke onnauwkeurigheid van zijn tegenstander met keiharde smashes afstrafte.

Het was duidelijk, dat Hildo het uithoudingsvermogen miste om het dit tempo te kunnen bijbenen. Zijn terugbrengen werd slecht, zijn kaatsballen bezaten niet voldoende effekt en zijn tegenstander, die steeds meer vanuit het midden op de tafel plaatst, waar de Zwarte Panter ze reeds stond op te wachten. Met 21—9 eiste Davelaar de eerste plaats van deze avond op en toonde het publiek toch werkelijk heel veel in zijn tafeltennismars te hebben, al haalt hij het er niet altijd uit.

De eindstand van deze enerverende avond was:

1. R. Davelaar (E.N.J.) 3 pt
2. H. Bakhuis (Los Millionarios) 2 pt
3. E. Vlieg (Los Millionarios) 1 pt
4. H. Korff de Gidts (Asiento) 1 pt

DEGEN - SCHERMWEDSTRIJDEN

BOB BOUTMY kampioen van de eerste klasse

Onder flinke publieke belangstelling hadden op de C.S.C.-banen te Scharloo de Degen Schermwedstrijden plaats van de eerste klasse. Deze wedstrijden, die electrisch verwerkt werden hadden een zeer vlot verloop en op sportieve wijze wedstrijden geworden met zeer verrassende uitslagen, waarbij vooral het sterke schermen van Bob Boutmy op viel. Hij wist herhaaldelijk bij samengestelde aanvallen van zijn tegenstanders de punt van zijn wapen in de lijn te brengen en de arm van zijn tegenstander te raken. Met vier gewonnen partijen werd hij eerste en kampioen van de eerste klasse.

Caupy Lenderink wist zich na een aarzelend begin prachtig te herstellen en zijn snelheid en reactievermogen zal in de hoofdklasse nog wel voor verrassingen zorgen. Jan Sprockel werd derde en deze drie schermers gaan nu wel voor verrassingen gaan nu over naar de hoofdklasse, welke bestaat uit de schermers Luckman, Hilhorst, Jan Boutmy, Bas Plaisier, George Statius Muller en Hans Kromhout. Deze negen schermers zullen zondagmorgen om negen uur in de sportzaal van de Marinierskazerne te Suffisant elkaar de hoogste eer op het wapen degen bevechten. Toegang tot deze wedstrijden is vrij en belangstellenden zijn van harte welkom. De volledige uitslagen van de wedstrijden van gisteravond luiden:

1. Bob Boutmy met vier gewonnen partijen en 11 ontvangen treffers.
2. Cap Lenderink met drie gewonnen partijen en 16 ontvangen treffers.
3. Jan Sprockel met drie gewonnen partijen en 19 ontvangen treffers.
4. M. Hellement met twee gewonnen partijen en 21 ontvangen treffers.
5. J. v.d. Vlugt met twee gewonnen partijen en 22 ontvangen treffers
6. D. Straker met een gewonnen partij en 23 ontvangen treffers.

Het wedstrijdbureau was in goede handen bij de dames Carmen Vlieg en Yvonne de Lannoy, terwijl Nico Hilhorst hoofdsecondant was.

TENNISTOERNOOI VENEZUELA - BEKER

MORGENMIDDAG FINALES TUSSEN FLORES en CHUMACEIRO

De kwart-finales om de Venezuela-beker, alsmede de halve finales, hebben inmiddels plaatsgevonden en hierbij hebben zich geen bizondere verrassingen voor gedaan. Flores en Chumaceiro plaatsten zich buitengewoon gemakkelijk in de halve finale, aangezien Meit en Mittertreiner hun wedstrijd bij default gewonnen gaven.

De kwart-finale tussen Hoekstra en v.d. Brugge is een spannende ontmoeting geworden. V.d. Brugge trof een goed op dreef zijnde Hoekstra tegenover zich, waarmee hij de grootste moeite had. Het werd een langdurig gevecht van meer dan 2½ uur, waarbij vaak mooie rally's te zien waren. Uiteindelijk won v.d. Brugge met de score 7—5; 4—6; 6—3; 7—5.

Ch. de Jongh won in 4 sets van van Bremen met de cijfers 6—2; 6—2; 3—6; 6—2.

In de halve finale kwam Flores uit tegen v.d. Brugge en Ch. de Jongh tegen Chumaceiro. v.d. Brugge weerde zich tegen Flores uitstekend en in het begin van elke set had hij een kleine voorsprong, maar even zovele keren wist Flores de balans in zijn voordeel te doen overslaan, zodat hij uiteindelijk in 3 sets overwinnaar werd. De cijfers waren 6—4; 6—3; 6—4 in het voordeel van Flores, waardoor laatstgenoemde zich van een plaats verzekerde in de finale.

De andere halve finale tussen Ch. de Jongh en Norman Chumaceiro werd een ontmoeting van twee spelers met een heel verschillend speltype. Charles de Jongh is voor elke behoorlijke baseline-speler een zeer moeilijke tegenstander. Zijn spel is buitengewoon geraffineerd en hij scoort punten met de vaak onmogelijk denkbaarste ballen. Ook voor Chumaceiro was het zeer moeilijk om tot zijn anders zo sterke spel te komen en dat hij uiteindelijk in de vijfde set match-winnaar werd, dankte hij hoofdzakelijk aan het feit, dat de Jongh bij kunstlicht zeer slecht kan zien.

De eerste set ging met 6—3 naar de Jongh en ook in de tweede set was de Jongh dicht bij de overwinning. Via 3—0 en 4—2 kwam hij bij 5—4 op setpoint, maar door enkele te riskant gespeelde ballen ging deze game toch nog voor de Jongh verloren en zag Chumaceiro kans om de set met 7—5 in zijn voordeel te beslissen. De derde set ging met 6—4 wederom naar de Jongh. In de vierde set vocht Chumaceiro voor zijn laatste kans en met succes. Via 2—0 liep Chumaceiro uit tot 5—3 en wist daarna verdiend de vierde set met 6—3 te winnen. De vijfde en finalset moest nu bij kunstlicht worden verder gespeeld, hetgeen voor de Jongh een te grote handicapt bleek te zijn. Zonder meer enige tegenstand van betekenis te bieden verloor de Jongh de finalset met 6—0, waardoor Chumaceiro wel op enigszins gelukkige wijze match-winnaar werd. De finale tussen Flores en Chumaceiro wordt nu a.s. zondagmiddag, aanvang 16.00 uur, gespeeld op de banen van de Curacaose Sport Club op Scharloo. Na afloop van de wedstrijd zal uit handen van de Venezuelaanse Consul de Cup aan de overwinnaar worden uitgereikt.

Wij raden alle tennisliefhebbers aan deze wedstrijd te gaan zien, aangezien het een spanned duel kan worden, waarbij de oude tennisglorie zeker niet kansloos is tegen de huidige Curacaose Kampioen, in casu Ruben Flores.

werd de degen gekruist. Het zijn

Open Curacaose Tafeltennis-Kampioenschappen

Het bestuur van de Curaçaose Tafeltennis Bond verzoekt ons het volgende onder de aandacht van onze lezers te willen brengen:

Op zondag 19 en zondag 26 juli zullen de jaarlijkse Open Curaçaose Tafeltennis Kampioenschappen verspeeld worden. Daar de ervaring heeft geleerd dat ook mensen, die geen lid van een bij de C.T.T.B. aangesloten vereniging zijn, mee willen doen aan deze wedstrijden heeft het bestuur van de C.T.T.B. gemeend ook nu weer deze buitenstaanders een kans te geven. Er zal worden gespeeld in 1e, 2e en 3e klas herenenkelspel, 1e en 2e klas damesenkelspel, 1e en 2e klas herendubbelspel, 1e klas damesdubbelspel, 1e en 2e klas gemengd dubbelspel.

Alle enkelspelen worden verspeeld op 19 juli, terwijl op 26 juli de dubbelspelen verspeeld zullen worden. Inschrijfgeld is voor niet-bondsleden gesteld op ƒ 3.— per persoon voor enkelspel en ƒ 2.— per persoon voor dubbelspel.

Wie interesse heeft moet zich vóór 8 juli a.s. opgeven. Inzendingen sturen aan C.T.T.B. Postbus 629. De inschrijvingen moeten vóór 11 juli zijn gestort op de rekening van de C.T.T.B. bij de Edward's Henriquez en Co. Bank. Bondsleden moeten zich via de verenigingen opgeven.

Amsterdams elftal — Real Madrid. In het Olympisch Stadion te Amsterdam werd dinsdagavond de voetbalwedstrijd Amsterdam — Real Madrid (1—4) gespeeld. Op de foto ziet men het tweede doelpunt van Real Madrid. Linksbuiten Centos plaatste de bal tussen doelman Hoogerman en de paal door. Links: Ouderland.

Smakelijk eten

Zweden is een zeer uitstrevende land op medisch gebied. Voor patienten met spijsverteringsmoeilijkheden na een operatie heeft men een nieuw soort kunstmatig voedsel gevonden. Met succes is het reeds toegepast. Hee bevat veel calorien, is poedervormig, wordt toegediend in water of melk en is smakeloos.

President Eisenhower:

Onze idealen moeten niet opgelegd worden aan het buitenland

President Eisenhower heeft ter gelegenheid van de Amerikaanse onafhankelijkheidsdag een boodschap gericht tot de Amerikanen, die in het buitenland leven en werken, en hen opgeroepen niet te proberen hun denkbeelden aan andere volken op te leggen.

De Verenigde Staten stellen het ideaal van de vrijheid boven alles, aldus de president. „Het is onze traditie niet onze idealen op te leggen aan andere volken, die zich overgeven aan sociale experimenten, die zij voor zichzelf geschikt achten. Laat aan die volken slechts weten, dat wij hen sukses toewensen bij hun pogingen om in vrijheid het welzijn van de enkeling te verbeteren". aldus zijn boodschap.

Eisenhower legde er voorts de nadruk op, dat de Verenigde Staten voor alles streven naar het verzekeren van de wereldvrede.

Worosjilof, heeft ter gelegenheid van de Amerikaanse onafhankelijkheidsdag zijn gelukwensen aan president Eisenhower gezonden.

VESTA wint met 1—0 van SITHOC

Gisteravond bleef Vesta met de minimum-score van 1—0 de baas over Sithoca De wedstrijd was over het algemeen spannend, ofschoon er geen denderende spel ten beste werd gegeven. Het was een gelijk opgaande strijd, waarin beide ploegen beurtelings scoringskansen kregen.

Het enige doelpunt van deze wedstrijd werd na ongeveer 20 minuten spelen door Vesta gescoord door Cheche da Costa Gomez na een schermutseling voor het Sithoc-doel. Naar veler mening werd deze goal in buitenspel-positie gescoord. Ook wij verkeren in de mening, dat dit doelpunt afgekeurd had moeten worden. Scheidsrechter Verdonk wees echter onverbiddelijk naar het middenveld.

Gedurende de gehele wedstrijd werd er verder niet meer gescoord, zodat Vesta de wedstrijd met 1—0 won. De finale zal nu gaan tussen SUBT en Vesta.

Tenniskampioenschappen N.A.L.T.B. 1959

De afgelopen dagen werden de eerste wedstrijden gespeeld voor de Curacaose tenniskampioenschappen 1959.

Direct in de voorronden deden zich al enkele verrassingen voor en de op papier sterkere tegenstanders, zoals Meit, Paets en Barendregt werden nu reeds uitgeschakeld.

Meit verloor in 3 sets van Broeren met 6—4; 5—7; 3—6 en Pullens won van Paets met 6—3; 7—5. Barendregt verloor met merkwaardige cijfers van Broer, n.l. 9—7; 4—6; 0—6. De andere uitslagen waren vrij normaal, n.l.

Easton wint van Metz met 3—6; 6—4; 6—4. Hernandez wint van de Berg met 6—0; 6—4. J. Leander wint van E. Rosberg 6—1; 6—1. Richard Trappenberg wint van L. Nahr met 6—0; 6—1. Robert Trappenberg wint van M. Rooi met 6-2; 6—1. Alberto wint van Rodriguez met 6—2; 8—6. Abrahams wint van J. Slijger met 6—2; 6—1. E. de Pool wint van Santiroma met 6—4; 6—0.

BOLIVIA niet naar SPELEN te CHICAGO

Bolivia zal om financiele redenen niet deelnemen aan de derde Pan-Amerikaanse Spelen, die in augustus en september te Chicago gehouden worden. Dit besluit is met algemene stemmen door het Olympische Comite van Bolivia genomen.

Titelgevecht Moore-Durelle uitgesteld

De bokswedstrijd, die op 15 juli a.s. te Montreal zou worden gehouden tussen de Amerikaan Archie Moore en de Canadees Yvon Durelle om de wereldtitel halfzwaargewicht, is tot een later tijdstip uitgesteld, doordat Moore bij het oefenen zijn hiel bezeerd heeft. Men gelooft, dat de wedstrijd op 29 juli kan doorgaan.

In de pauze van de wedstrijd tussen het Amsterdams elftal en Real Madrid werd bovenstaande foto genomen. Van links naar rechts: Centos van Real Madrid, scheidsrechter Leo Horn, Alfredo di Stefano en Faas Wilkes.

Een 4-juli-parade te Philadelphia, waar 183 jaar geleden de onafhankelijksverklaring werd getekend. Gekleed in het uniform van de militie uit 1776 defileert een harmoniekorps voor de autoriteiten.

„THE GLORIOUS FOURTH"

Op 4 juli — „Independence Day" — viert de Verenigde Staten haar „verjaardag". Honderd drie en tachtig jaar geleden hebben de dertien Amerikaanse koloniën in de Nieuwe Wereld, zich aaneengesloten om een onafhankelijkheidsverklaring op te stellen. In dit historische document van 4 juli 1776 hebben zij hun voornemen bekend gemaakt om een vrije en onafhankelijke natie te zijn.

Ondanks vele inwendige en uitwendige beproevingen heeft de jonge natie zich weten te handhaven en zijn de Verenigde Staten thans het bolwerk van de vrije wereld.

Aan het einde van de lange onafhankelijkheidsoorlog die door de vrijheidsminnende staten is gevoerd hebben vele van de al-oude idealen van politieke vrijheid hun kristalisatie gevonden in de Grondwet van de nieuwe natie. Zoals de Verenigde Staten van vroegere ervaringen van andere naties leerde en een voorbeeld nam bij het opstellen van haar constitutie, hebben ook later vele landen bij het vestigen van hun nieuw bestaan als onafhankelijke naties geleerd van de Amerikaanse idealen en ervaringen.

In het gehele [illegible] heidsdag op vele wijzen. Tot de traditionele festiviteiten horen parades, toespraken, fanfares en picnics. Des avonds vuurwerk. Sommige Amerikanen gaan naar het strand, de bergen of de parken of zij bezoeken historische plaatsen. Anderen gaan naar de vele sportwedstrijden, waarbij baseball, paardenrennen en roeiwedstrijden de meeste toeschouwers plegen te trekken. Vele gezinnen houden een „backyard picnic" — een picnic in de achtertuin.

Dit jaar zal wellicht nergens de onafhankelijkheidsdag met grotere geestdrift worden gevierd als in Alaska en Hawaii, die, na jaren de status van „territorium" te hebben gehad, voor het eerst als de 49ste en de 50ste staat deel uitmaken van de Unie.

In Jeruzalem wordt een instituut opgericht voor bevordering van de studie van contemporaine ontwikkelingen in het midden-oosten, op eenzelfde basis als het Britse Koninklijke Instituut voor internationale zaken. Het Israelisch instituut wordt genoemd naar Reuben Sjiloah, een vorige maand overleden functionaris van het ministerie van buitenlandse zaken die voor de stichting ervan heeft gewerkt.

Een optocht in Chicago. De groep stelt voor de verschillende oorsprong van de bevolking van het land.
(foto's U.S. I.S.)

Als klimax van de 4-juli-viering vuurwerk in Toledo, Ohio.

JUNIOREN - KOMPETITIE C. V. B.

Subt nam revanche op SITHOC

De tweede ontmoeting Sithoc — SUBT om het kampioenschap van de junioren is voor velen een verrassing geworden. Sithoc had slechts één puntje nodig om zich kampioen te noemen. Het is er niet in geslaagd dat kostbaar puntje machtig te worden. SUBT nam revanche. Beide partijen staan weer gelijk en een derde wedstrijd is noodzakelijk. Het staartje van de juniorenkompetitie is bezig uit te groeien tot een flinke malse staart.

Was de nederlaag voor Sithoc een teleurstelling, het spel, dat beide partijen te zien gaven was best naar te kijken. En dan zijn we geneigd het spel van Sithoc wat hoger aan te slaan. Het was aantrekkelijker. SUBT was in de aanval niet zo gevaarlijk. Ook niet toen het de steun had van de wind. Het was toen wel meer aanvallend, maar beslist gevaarlijke momenten zag men niet behalve een schermutseling voor het Sithocdoel en het doelpunt uit een toch wel mooi geplaatste voorzet van links. Verder was er een speler in de SUBT-voorhoede die door zijn soort spel remmend werkte. Hij wilde het mooi doen wat bijnatelkens mislukte. En had hij een keer sukses dan plaatste hij de bal naar de tegenpartij. Dit laatste was trouwens wel meer te konstateren. In het nemen van corners was de rechtsbuiten van SUBT ook niet sterk. Hierin had deze knaap een prachtig voorbeeld in zijn linksbuiten. Mooi liet hij de bal voor het Sithocdoel zweven. Bij een eerste geval ontstond er een hachelijk moment voor het Sithocdoel dat niets opleverde.

En een tweede corner die ook belofte inhield werd door een hoog opverende en zwevende Sithockeeper resoluut onschadelijk gemaakt. Het was een prachtig moment dat onze senioren niet schoner en degelijker kunnen demonstreren.

Prachtige momenten waren ook de twee mooi geplaatste ballen van Sithoc dat in deze wedstrijd geen geluk had. De eerste bal van rechts gespeeld streelde de lat in zijn lengte. Het was een emotioneel moment waarbij men met een tikje fantasie de indruk kreeg dat de bal bij het eind van de lat even in het gat van de goal keek doch er niet in ging.

De tweede bal was een schot tegen de lat waarvan heel SUBT schrok. Toch was de reactie van de keeper snel genoeg het gevaar op te ruimen. Deze keeper had er ook een kijk op de ballen te onderscheppen, en maakte verschillende Sithoc aanvallen onschadelijk. En nu zien we weer uit naar de volgende wedstrijd. Wij zijn niet gewoon voorspellingen te doen wat de uitslag betreft maar als SUBT mocht winnen zal het een grotere verrassing zijn dan wanneer Sithoc wint. We wachten af. De kampioenstitel van de juniorenafdeling is ditmaal toch wel een taaie titel die zich zo maar niet laat grijpen.

Aanbevelingen voor Amerikaanse hulpverlenging aan het buitenland

Hulp bij ondersteuning van Amerika's politiek

Een speciale commissie, onder leiding van de voormalige minister van legerzaken William Draper, heeft een rapport opgesteld over de „organisatie en het beheer van de Amerikaanse hulpverlening aan het buitenland". Het rapport is met een aanbeveling van president Eisenhower ter kennis gebracht van het Amerikaanse Congres.

De commissie beveelt aan, dat de Amerikaanse hulp verlening aan het buitenland op lange termijn, in plaats van van jaar tot jaar zal worden vastgesteld. Een andere aanbeveling is, dat het ministerie van buitenlandse zaken een zwaar wegende stem zal krijgen bij de opstelling van het Amerikaanse programma voor de militaire hulpverlening.

De voornaamste punten uit het rapport zijn:

1) De militaire hulp moet, om te beginnen, worden vastgesteld voor perioden van drie en uiteindelijk van vijf jaar. Thans wordt deze elk jaar vastgesteld en door het Congres goedgekeurd.

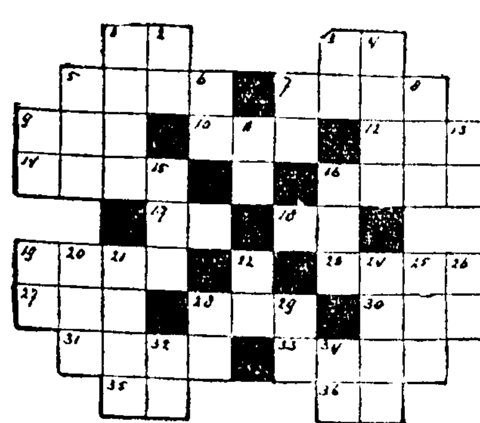
2) Een land, dat door de Verenigde Staten militair wordt gesteund, zal deze hulp slechts dan blijven ontvangen, wanneer deze staat, naar het oordeel van de ministeries van buitenlandse zaken en landsverdediging, steun verleent aan het Amerikaanse streven op militair en buitenlands politiek gebied.

3. Bij het opstellen van de programma's voor de buitenlandse militaire hulpverlening moet tijdig het oordeel van het ministerie van buitenlandse zaken worden gevraagd, dat de op de Amerikaanse buitenlandse politiek betrekking hebbende aspekten moet beoordelen.

De commissie beveelt aan het ministerie van landsverdediging de volledige verantwoordelijkheid te geven voor de uitvoering der programma's voor de Amerikaanse militaire hulpverlening, zulks echter met inachtneming van de algemene lijn der buitenlandse politiek en de inzichten van de onder leiding van de president staande Nationale Veiligheidsraad.

Voor een in 1730 door Antonio Stradivari te Cremona vervaardigde viool is dinsdag op een Londense veiling 8.190 pond (ongeveer 85.000 gulden) betaald, hetgeen als een record wordt beschouwd. De viool, „Dancla" genaamd naar de Franse violist Charles Dancla die het instrument vorige eeuw twintig jaar bezat, is gekocht door Jim Reno een handelaar uit Manchester, die voornemens is de viool uit te loven als eerste prijs in een later te houden wedstrijd voor veelbelovende jonge violisten.

Onze zaterdag - PUZZLE

Horizontaal: 1 bevel, 3 verlangde toon, 5 korf, 7 watervogel, 9 vis, 10 knaagdier, 12 lidwoord, 14 pas, 16 geldstuk, 17 reeds, 18 lidwoord, 19 hemellichaam, 23 gelooide huid, 27 op de wijze van, 28 woonschip, 30 deel van een schip, 31 schop, 33 kier, 35 titel, 36 laatst leden (afk.).

Verticaal: 1 feestdos, 2 meisjesnaam, 3 water in Friesland, 4 wondje, 5 vloerbedekking, 6 titel, 7 voegwoord (Fr.), 8 boom, 9 spil, 11 klaar, gereed, 13 deel van de bijbel, 15 keukengerei, 16 nor, 19 familielid, 20 zangstem, 21 karakter, 22 bijwoord, 24 nobel, 25 bevel, 26 godsdienst, geloof, 28 waterhoogte, 29 vr. munt, 32 wintervoertuig, 34 stormaat.

★ ★ ★

OPLOSSING VAN DE VORIGE WEEK

Horizontaal: 1. sok, 2. dar, 6. alm, 8. ham, 10. eli, 11. ets, 12. ark, 14. ka, 15. ik, 17. ra, 18 arend, 19. vv, 20. an, 21. et, 23. tak, 25. per, 26. eer, 28. set, 30 dun, 31. rui, 32 leg.

Verticaal: 1. slik, 2. om, 4. ah, 5. raak, 6. al, 7. stoelen, 9. mr., 10. eerst, 13. kever, 15. aan, 16 ido, 20. aker, 22. teug, 24. as, 27. en, 29, tu, 30. do.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

80)

„Hij beging de gewone fouten van zijn soort," zegt monsieur de Moneville. „Ze onderschatten altijd weer hun tegenstander. Als hij dat trucje in de donkere kamer niet had uitgehaald om de verdenking tegen freule Hangst nog wat aan te dikken, had hij een goede kans gemaakt."

Perquin staat op en gaat langzaam naar de deur: „Die kans had hij nog gemaakt, daarvan ben ik overtuigd, als hij zijn moord maar had kunnen plegen in een omgeving waarin hij meer thuis was. In een drukke stad, bijvoorbeeld. Dat hij geen buitenmens was, dat werd zijn ongeluk.

„Als niemand er iets op tegen heeft, geloof ik, dat ik nu maar naar bed ga."

Een ogenblik monsieur Perquin, u zei toch, dat u alle bewijzen in handen had? Waartoe diende dan dat kat- en muisspelletje van vanmiddag?"

Een flauw lachje glijdt over Perquins vermoeid gezicht.

„Dat kat- en muisspelletje, zoals u het noemt? Och, daar was meer dan één reden voor. Ik wist, hoe de moord gepleegd was. Ik wist het alsof ik er bij was geweest. En dat was ik dan ook, tenminste voor een deel. Maar ziet u, monsieur de Moneville, ik kon het niet bewijzen. Was Empereur maar niet zo'n nerveus paard geweest."

„Ik begrijp u niet. U zei toch tegen Slothouwer, dat u alle bewijzen had. Hoefprenten, voetafdrukken, zelfs de zweep, waarmee de moord gepleegd was."

„Zeker, ik had afgietsels, gipsafgietsels van die prenten en voetstappen en fietsbanden. Maar van de voetafdrukken, waar het op aankwam, had ik geen enkele foto of afgietsel."

„Ik begrijp niet......"

„Ik heb u gezegd, dat Empereur een nerveus paard is. Het dier staat geen ogenblik stil. En die onrust was de oorzaak, dat juist die voetsporen, die ik nodig had om te kunnen bewijzen, dat de berijdster van Empereur en de fietser bij hun beide ontmoetingen van, ja, hoe moet ik het noemen, van vervoermiddel hadden geruild, waren uitgewist onder de trappelende hoeven van Empereur. Overal elders waren de sporen, dank zij dat regentje de nacht tevoren, duidelijk genoeg, want de hele affaire had zich afgespeeld op een deel van het terrein waarover slechts enkelen van de andere jagers gereden hadden. Maar wat hielp mij dat? Ik was er van overtuigd, dat Slothouwer ontkennen zou ooit zijn fiets voor het paard te hebben verwisseld."

„U bedoelt, dat hij zou hebben geprobeerd er Claire alleen voor te laten opdraaien?" zegt Vermuren ongelovig.

„Dat zou hij zeker. Claire Hangst was verreweg de zwakste van de twee. Ik hoopte, dat ik haar tot een bekentenis kon brengen, die zo bezwarend voor Slothouwer was, dat er voor hem geen ontkennen meer mogelijk zou zijn!"

Hij haalt even berustend de schouders op.

„U weet hoe die reconstructie van de moord werkte als een boemerang. In plaats van mij een waardevolle bekentenis te verschaffen bevrijdde deze reconstructie door Claire Hangst's dood Slothouwer van een medeplichtige, die de zwakke plek vormde in zijn verdediging.

„En ik kon het eenvoudig niet hebben, dat hij mij door de vingers zou glippen, ik kon die gedachte niet verdragen. Ik ben bang, dat ik een ijdel mens ben, maar ik had tenminste eenmaal in mijn leven een moord willen voorkomen, eenmaal eens preventief willen optreden in plaats van eeuwig en altijd maar de man te zijn, die de vuile boel reddert. Ik had een mensenleven willen redden......"

„Nu ja, het is nu eenmaal zo. Ik mag mijn goed gesternte nog danken, dat Slothouwer als de meesten van ons geneigd was de mogelijkheden van een kunst, die hij zelf niet machtig was, te overschatten. Hij geloofde, dat wij uit die sporen nog veel meer konden lezen, dan in werkelijkheid het geval was. Op die onzekerheid heeft hij zijn nek gebroken."

„Mijnheer Perquin," zegt Vermuren opeens, „dat ruilen, neen, ik bedoel niet, dat geknoei met Empereur en die fiets, maar dat zeuren en aandringen van Claire om met Hubert van paard te ruilen, was dat ook afgesproken werk? Behoorde dat ook bij het complot?"

„Zeker, mijnheer Vermuren."

„Om de schuld op Leontine te kunnen gooien."

„Ja, dat in de eerste plaats. Bovendien werd die ruil nog meer een noodzaak, omdat Slothouwer op Angel geen schijn van kans zou hebben gehad Empereur in te halen."

„Zo'n vervloekte fielt!"

„Juist. Ik heb er dan ook werkelijk van genoten hem een middag lang op de pijnbank te leggen, mijnheer Vermuren."

Dan sluit zich de deur achter Pieter Auguste Perquin.

EINDE

(Dit feuilleton is onder de titel „Het huis met de poppen" in boekvorm verschenen bij de uitgeverij Sijthoff te Leiden.)

Vooruitzicht voor bedrijfsleven in Amerika blijft gunstig

(Bijzondere correspondentie uit New York)

De vooruitzichten voor 1959 blijven over het algemeen gunstig voor het bedrijfsleven in de Verenigde Staten. De meeste waarnemers blijven ongeschokt in hun verwachtingen dat de opwaartse tendens bij de produktie, de handel en de consumptie zich zal blijven manifesteren in het lopende jaar, ofschoon de opgaande lijn een enigszins ongelijkmatig verloop kan hebben en sommige industrieën slechts bescheiden vorderingen zullen maken. De seizoenmatige slapte tussen Kerstmis en Pasen brengt zoals gewoonlijk enige voorzichtigheid, ja soms zelfs pessimisme met zich mee ten aanzien van de toekomstige verwachtingen, en dit verschijnsel ontbreekt, ondanks het over het algemeen overheersende optimisme, ook dit jaar niet. Toch kan men het bestaande pessimisme dit keer beter begrijpen als men het namelijk beziet in het kader van de werkloosheid, die nog steeds zorgelijk blijft. In februari is weliswaar zowel het aantal tewerkgestelden als het aantal werklozen met 25.000 gestegen en in deze tijd van het jaar mag men geen belangrijke verbetering van de werkgelegenheid verwachten, maar dit neemt toch niet weg dat het getal van 4.750.000 werklozen beangstigend hoog is. Door een van de belangrijkste economische adviseurs van president Eisenhower is de verwachting uitgesproken dat aan het einde van 1959 de werkloosheid niet belangrijk boven de 3 miljoen zou uitkomen, zodat dan 4% van het totaal aantal werkkrachten, in plaats van de 6% thans, werkloos zou zijn, een aanzienlijke verbetering dus, die zich in 1960 dan verder zou voortzetten. Deze adviseur is dan ook van mening, dat de economische activiteit in het tweede halfjaar '59 geen stabilisering, maar een verdere voortgang zal vertonen.

Veel interesse voor a.s. loongesprek in de staalsector

Deze voorstelling van zaken wordt echter in andere kringen nogal sceptisch bezien en men noemt daar cijfers van 3½ à 4 miljoen werklozen per einde 1959. Men zou in deze kringen derhalve wensen, dat de regering wat actiever optrad om de werkgelegenheid te stimuleren. Maar, het werd reeds opgemerkt in onze vorige brief, de regering wil, aangezien zij van mening is dat de economische activiteit voldoende zal stijgen in 1959 en omdat zij een sluitende begroting wil bereiken in het jaar 1959-60, niets meer doen dan zij tot nu toe gedaan heeft.

In het licht van het bovenstaande zal het duidelijk zijn, dat de jongste disconto-verhoging van 2½ tot 3 pct. met gemengde gevoelens is ontvangen. Eén dag voor dat de verhoging bekend werd gemaakt had een van de leden van de Federal Reserve Board in een redevoering opgemerkt, dat het werkloosheidsprobleem zich verzette tegen een verdere verkrapping van de geld- en kredietmarkt. Deze opmerking was koren op de molen van hen, die de mening zijn toegedaan, dat een verhoging van de rentetarieven niet het geëigende middel is om aan een werkloosheid van 4½ miljoen mensen te cureren, omdat het economisch herstel erdoor geremd zou worden. Ondanks het feit dat, zoals in een van onze vorige brieven reeds werd opgemerkt, geldmarkttechnisch niet aan een discontoverhoging te ontkomen zou zijn, dacht men toch in bepaalde kringen, dat een dergelijke stap althans voorlopig van de baan zou zijn. Deze gedachtengang is dus niet juist geweest en het disconto is verhoogd zonder dat er van de zijde van de Federal Reserve Board een officiële motivering voor werd gegeven.

Maar er zijn voldoende technische **argumenten voor de verhoging te vinden. Immers** reeds geruime tijd was de ongebruikelijke situatie ontstaan dat de rente voor kortlopend schatkistpapier boven het disconto lag. Dit is een ongewenste situatie omdat de leden-banken van het Reserve-systeem dan in staat zijn bij de Reserve-banken goedkoop geld op te nemen en te beleggen in het hoger rentende schatkistpapier, maar, en een dergelijke ontwikkeling vreesde men, zodra de vraag naar commercieel krediet toeneemt verkopen de banken dit schatkistpapier en bederven daarmee de markt voor dit papier. De overheid ziet haar kortlopend papier liever in handen van hen, die het vasthouden tot het afgelost wordt en die de vrijgekomen middelen dan weer beleggen in nieuw schatkistpapier. Derhalve neemt men aan dat het tijdstip van de jongste disconto-verhoging is beïnvloed door de wenselijkheid deze stap te zetten vóór dat de schatkist tegen einde maart weer in de markt komt om nieuw geld op te nemen en nádat een poging om 15 miljard dollar aan aflopend schatkistpapier te herplaatsen voor een belangrijk deel mislukt was. Immers de rente op schatkistpapier zal nu toch nog wat stijgen, zodat het wat beter in de geldmarkt komt te liggen.

Maar ondanks de geldmarkttechnische kant van de zaak, is het toch ook wel duidelijk dat de vrees van de monetaire autoriteiten voor een herleving van de inflatie onverminderd aanwezig is, zodat moeilijk uit maken is wat nu eigenlijk het zwaarst heeft gewogen bij de jongste discontoverhoging.

Uit een verhoging van het disconto op dit moment kan tevens blijken, dat de deskundigen ervan overtuigd zijn, dat de opleving van de economische activiteit krachtig genoeg is en geen wezenlijke remming zal ondervinden van een wat krappere geldmarkt.

De inflatievrees is dus nog steeds aanwezig, maar ook hierover zijn de meningen verdeeld. Er zijn kringen, die menen dat de mogelijkheden voor een ernstige inflatie in Amerika ernstig overdreven worden. Maar van andere zijde is men wel degelijk bevreesd een prijsverlagend effect hebben. In dit verband kan het als een bemoedigende voor een hernieuwde stijging van het prijspeil in het lopende jaar.

Een verdere voortgang van de kruipende inflatie zou onvermijdelijk zijn, zegt men zonder dat de overheid regelend optreed in die sectoren van de economie, die beheerst worden door de grote maatschappijen en de grote vakbonden. Het enige alternatief voor inflatie zou zijn ernstige werkloosheid en dat is onacceptabel. Prijzen en lonen worden in bepaalde belangrijke bedrijfstakken beheerst respectievelijk door de grote sterk geconcentreerde industrieën en door de grote vakbonden en dit zal in de praktijk neerkomen op een loon- en prijsspiraal, zolang een redelijke mate van full-employment gehandhaafd blijft.

De Democratische senator Kefauver heeft in dit verband opgemerkt, dat het wel eens de laatste kans zou kunnen zijn voor ondernemers en vakbonden om zichzelf te beheersen bij hun loon- en prijspolitiek, zonder dat de overheid er aan te pas komt. Hij was nog wel niet bereid op een loon- en prijsbeheersing aan te dringen maar als men op de oude weg voortgaat dan zal er toch niet aan te ontkomen zijn.

Met spanning wordt dan ook uitgekeken naar de komende onderhandelingen tussen de grote staalmaatschappijen en de vakbonden over een nieuw arbeidscontract. Deze onderhandelingen zullen waarschijnlijk weer gaan over een drie-jarig contract en derhalve zullen ze ongetwijfeld scherp gevoerd worden. De ondernemers zijn van mening dat er weinig eisen ingewilligd kunnen worden zonder dat men tot een prijsverhoging van de produkten zal moeten overgaan. De eisen van de vakbonden zijn nog niet bekend maar zullen ongetwijfeld niet mals zijn, immers men wijst op het krachtige economische herstel en de enorme activiteit in de staalindustrie.

Het is inderdaad een feit dat de staalmaatschappijen op het ogenblik nagenoeg bedolven worden onder de orders. In de eerste week van maart werkte de staalindustrie op 90 pct van haar capaciteit en voor de tweede week wordt een percentage van bijna 92 verwacht. Men voorspelt dat de staalproduktie in Amerika in het eerste halfjaar een nieuw record voor alle tijden zal bereiken.

Maar men moet hierbij bedenken dat deze enorme vraag naar staal mede voortkomt uit de vrees, dat men bij de komende loononderhandelingen niet tot overeenstemming kan komen en dat er dus gestaakt zal worden. Derhalve wil iedere staalverbruiker zich van voldoende voorraden voorzien om tijdens de verwachte stakingsperiode niet in moeilijkheden te geraken en vandaar dus de stroom aan orders.

Men ziet de komende onderhandelingen tussen de staalmaatschappijen en de vakbonden in vele opzichten als een testcase. Zal men erin slagen op een dergelijk peil tot overeenstemming te komen dat de prijzen niet verhoogd behoeven te worden? Gezien de belangrijkheid van staal zal een prijsverhoging immers een nieuwe stimulans kunnen geven aan de nu nog sluimerende inflatie. Als men een regeling, die niet bij de anti-inflatiepolitiek van de regering past, niet zal kunnen vermijden, zal dit dan de doorslag kunnen geven voor de overheid om zich te gaan bemoeien met de loon- en prijspolitiek?

Na de onderhandelingen over de nieuwe arbeidsvoorwaarden in de staalindustrie komen nog andere industrieën voor hetzelfde feit te staan in 1959. Het is duidelijk dat deze industrieën met bijzonder grote belangstelling uitzien naar het verloop van de onderhandelingen in de staalsector en naar de houding die de vakbonden daarbij zullen innemen.

P.A.A. sluit overeenkomst met Bonden

De P.A.A. heeft met vier Arbeidersbonden een overeenkomst gesloten welke er in voorziet dat lading en personeel die van essentiele waarde zijn voor de verdediging in de lucht, getransporteerd kunnen worden, okk te tijde van stakingen.

Hiermede heeft de P.A.A. nu met 7 Bonden directe overeenkomsten gesloten, waardoor belangrijk verkeer voor de defensie ondanks arbeidsgeschillen doorgang kan vinden.

De overeenkomst houdt het volgende in:

1. Al zouden de Bonden hun werkzaamheden vanwege arbeidsgeschillen stil leggen in de commerciele vliegsector, zullen haar werkzaamheden voortzetten wat het vervoer betreft van vracht en personeel welke nodig is voor de nationale defensie.
2. Een vertegenwoordiger van de maatschappij zal verklaren, dat de betreffende vlucht uitsluitend hiervoor dit doel gevlogen wordt.
3. dat de overeenkomsten niet zullen veranderd of beeindigd worden, tenzij een opzeggings termijn van ten minste twee jaar in acht zal worden genomen. Dit geldt zowel voor de maatschappij als voor de bonden.
4. dat de overeenkomst met de 7 bonden neerlegd zal worden in hun gewone collectieve overeenkomst, gedeponeerd bij de notaris.

De bevolking van Hawaii heeft zich met overweldigende meerderheid uitgesproken voor het lidmaatschap van de V. S.

De eilanden zullen de 50ste staat van de V. S. vormen. Het desbetreffende wetsvoorstel is al in maart door president Eisenhower getekend. Twee maanden geleden werd Alaska de 49ste staat van de V. S.

ANTILLIANEN bezichtigen het DELTAPLAN

Het machtige en imponerende havencomplex van ROTTERDAM

„IK DACHT DAT IK NEDERLAND KENDE"

Leiden. — Ik dacht dat ik Nederland kende; dat ik in de vier jaren dat ik hier ben genoeg plaatsen heb bezocht en mensen heb ontmoet om te kunnen beweren, dat ik alles afwist van de Nederlandse manier van leven, het Nederlands volkskarakter ken.

Maar de grote excursie, die ik op dinsdag 23 juni in het gezelschap van meer dan honderd andere Antillianen naar de Delta-werken heb gemaakt heeft mijn ogen geopend: Wij dopen Ik weet nu, dat ik pas na deze excursie werkelijk iets van Nederland afweet, dat ik nu pas kan zeggen dat ik kijk heb op de taaiheid van het Nederlandse volk in zijn nooit aflatende strijd tegen de zee. Nu pas begrijp ik ook tenvolle het gezegde dat men reeds op de schoolbanken hoort: God schiep de wereld, de Nederlanders veroverden Nederland op het water.

Het gezelschap.

Het beginpunt van de excursie is het Siido-Ponton (Willemsplein) in Rotterdam, niet ver van het oorlogsmonument — de metershoge boeg van een schip — en dicht bij het Scandinavische zeemanshuis.

Het is vroeg in de morgen; ongewoon vroeg zelfs voor sommige Antillianen. Het weer is stralend. De boeren en tuinders kunnen wel klagen over de aanhoudende hitte en het steeds maar uitblijven van regen dat bezig is een landbouwramp te veroorzaken, maar voor ons kan het niet beter. Zo'n vroege, lachende zon, die aan huis doet denken, die zich overal op het water weerspiegelt en de Antilliaanse jongens en meisjes (van wie sommigen nog nagenieten van het feest dat zondag voor de geslaagde onderwijzers en onderwijzeressen in Breda is georganiseerd) doet popelen om in de wachtende boot te stappen.

Mevr. M. W. Schiereck, eerste gedelegeerde van de Studiecommissie heeft zoveel mogelijk Antillianen voor deze tocht uitgenodigd en wie ook maar enigszins kon is gekomen; van Dongen, Den Bosch, Breda Rotterdam, Den Haag, Leiden, Delft, Nijmegen, Arnhem, Amersfoort en Zeist.

Er zijn ook gasten. Alle gedelegeerden van de studiecommissie zijn present, tevens de heer en Mevrouw Eskes. (De heer G. H. Eskes zit in het bestuur van de fonds die deze excursie financierde). Als bijzondere verrassing gaan ook twee Zusters van Dongen mee; de directrice en de onderdirectrice van de Meisjeskweekschool in Dongen. We willen ook eens meemaken hoe het bij jullie toegaat, zeggen ze vol verwachting in hun ogen.

Op de loopplank van de grote, witte dubbeldeks-plezierboot „Prinsesseplaat" ontvangt iedere Antilliaan in de ene hand een boekje met gegevens over de Deltawerken, in de andere hand twee blinkende zilveren guldens voor consumpties aan boord. Een goed begin voorwaar! Mevrouw Schiereck laat niets aan het toeval over.

Sommigen nestelen zich op het ogen achterdek, anderen zoeken het iets hoger; een enkeling gaat een verdieping lager zitten. Als iedereen binnen is en zich een genoeglijk plaatsje heeft veroverd steekt de Prinsesseplaat van wal.

Links en rechts liggen direkt de machtige imposante werken van het Rotterdamse havencomplex. Zelfs op dit vroege uur (het is pas negen uur in de morgen) heerst er grote drukte. Het lijkt wel alsof de Rotterdamse havenarbeiders nooit eens naar huis gaan. Hoog boven de haven ziet men de 120 meterhoge Euromast die niet langgeleden is klaargekomen zich verrijzen, daarnaast de hijskranen. Op de brede Nieuwe Maas, die vanmorgen vlak en beminnelijk is, schiet enons sleepboten voorbij en platbodemige Rijnaken Op de oude en nieuwe werven, in de zijhavens (waaronder de Waalhaven, de grootste gegraven haven ter wereld) zien wij schepen liggen van verschillende tonnages.

Vanuit zijn stuurcabine geeft de kapitein, die merkwaardig genoeg J. van der Vaart heet uitleg. We kunnen hem niet zien, maar volgen bereidwillig de richting waarheen hij met zijn stem onze ogen dirigeert: Kijk, daar ligt het nieuwe vlaggeschip De Rotterdam, de 37.000 metende zuster van de Nieuwe Amsterdam. En links de marine-kruiser De Ruyter. O, de hele Nederlandse vloot is speciaal voor ons thuis gebleven, want verderop, machtig-dominerend ligt ook de Karel Doorman. Een enigszins trieste aanblik vormen de schepen van Onassis die hier en daar in de zijhavens zijn opgelegd.

We varen Schiedam voorbij en langs het Restaurant Europoort, de naam van de grote haven die Rotterdam legt langs de kust van Hoek van Holland voor schepen tot 100.000 ton. Niet ver daarvoorbij ligt Rotterdam-Pernis, de grootste olie-opslagplaats van West-Europa, zoals de heer Eskes mij gauw in het oor fluistert. Hier staan de raffinaderijen van de Shell de Caltex en de Esso, waarvan de eerste de grootste is.

Langs Vlaardingen varen we. Vlaardingen, de zich flink uitbreidende stad, met het moderne Deltahotel waarvan de gevel breeduit over het water hangt en zie daar verrijzen ook het complex van de Albatros superfosfaatfabriek waar misschien ook het Curaçaose fosfaat voor een gedeelte wordt geraffineerd.

Aan boord.

Van links naar rechts gaan de hoofden, met de snelheid van toeschouwers zij een goede tenniswedstrijd. Zoveel is er te zien! Technisch aangelegden zowel als niet-technisch aangelegden genieten van de ontdekking die zij keer op keer doen: Nederland heeft een industrie, een scheepvaart, die met de hele wereld

Even wandel ik rond om links en rechts babbeltjes te maken.

— Baat het? vraag ik aan Virginia Muzo uit Breda, die zich heel knus op het achterdek heeft genesteld.

— Het is heerlijk— zegt ze, —ik geniet. Met duwt ze me ook een zakje in de handen. Ik ben natuurlijk heel verbaasd. Ze zegt: — Dit heeft Mam voor jou gestuurd; ze heeft zo'n medelijden met jullie studenten.—

Het pakje is een volledig lunchpakket. Mevrouw Daas, een ware hoeder zowel voor de Antilliaanse meisjes die bij haar in huis zijn als ook voor degenen die daar niet wonen, laat ook niets aan het toeval over. Smullend van de lekkere broodjes met worst ga ik naar het voordek. Ik ga even zitten naast Helène Wijngaarden en Christine Bulo, die drie weken geleden in Breda voor verpleegster zijn komen sturen. Dit is hun eerst excursie. Ze zijn geestdriftig. Evenals de anderen zoals Rupy Mogen, Rosy Panday, Sylvia Larmenie, Burny Ecery, Carmen MacDonald, Poppy Salsbach. Wel een half uur lang babbel ik met de kleine Geraldine Prins, die in Nijmegen studeert en die zich steeds maar afvraagt waar al die schepen vandaan komen. Ja, er zijn inderdaad wat schepen in de Rotterdamse havens. Rotterdam is (ik moet het wel bekennen) vele-vele malen groter dan de St. Annabaai en het Waaigat. Ik maak ook een praatje met Hinvon Chong, Edith Harms en Richard Harms om tenslotte met de twee blinkende guldens in mijn hand en een arm over de schouder van Harold Durgaram naar het middenschip af te dalen voor een verrfsising. Ik loop pardoes tegen Mevrouw Schiereck op, die mij een koude, bruisende glas pils in de handen duwt en ik bof dus weer en de tocht gaat voort. Voort van de nieuwe Maas naar de Oude Maas. Voort langs fabrieken dokken, schepen van allerlei oorsprong. Maar wacht, hier wordt dat alles minder talrijk. Er is meer groen hier, er zijn meer huizen te dien. De kapitein zwijgt. Terecht. Wat heeft die goede man ons nog over uitgestrekte groene velden en koeien te vertellen?

Het wordt stil aan boord. In een vlaag van romantiek liggen sommige op het achterdek naar het brede spoor dat de Prinsesseplaat achter zich laat te staren. De immerdorstigen blijven in de buurt van de bar.

De gasten hebben het heel warm. Ze zijn niet op de eAntillen geboren! Maar de twee zusters houden zich kranig. Hun ogen schitteren van plezier en misschien ook van verwondering, dat zij het zelf zijn, die voor één dag voor de krioelende Antilliaanse wereld in Nederland het klooster vaarwel hebben gezegd.

Dan barst de muziek los! De guitaristen Richard Simons, Edwin Solomon en Henri Lauffer met de zangeressen Flavia de Sausa, Rosey Panday, Angela Rosina en Virginia Muzo zijn stilletjes naar de stuurcabine geslopen waar de microfoon staat. En niemand blijft nog liggen zoals hij lag, zitten zoals hij zat, staren zoals hij staarde. De liederen komen los. De klanken vullen de Prinsesseplaat van onder tot boven met een warme tinteling, ze blijven schallen over het water dat aan de einder verdwijnt en rennen vooruit op het water dat aan de einder verschijnt. Zo, met muziek en gelach varen wij Beijerland voorbij. Het riet op de uitgestrekte velden staat hier gelukkig te luisteren in de zon; zachtjes heen en weer gewiegd door de klanken van EEE MAILOOO en Esaqui si ta un simadam.

We zitten al op de Spui, de rivier die Putten scheidt van Bijerland. Eigenlijk staan we nog maar aan het begin van de tocht, want van het Deltaplan hebben we nog niet veel gemerkt, iedereen heeft echter reeds zo veel andere dingen gezien en zo genoten, dat de tocht daarom alleen kan concurreren.

al de moeite waard zou zijn. Maar nu begint de heer J. S. Lingsma, waarnemend hoofd van de afdeling documentatie en Inlichtingen van de Delta dienst ons ook het Deltaplan uit de doeken te doen.

(Wordt vervolgd)

Derde Europese Congres voor Uitrusting Olie-Industrie geslaagd

Het Derde Europese Congres over de uitrusting van de olie-industrie, dat van 22 tot 25 juni in Parijs is gehouden, heeft geleid tot een begin van nauwere samenwerking tussen de Europese in deze sector. Dit heeft de secretaris van de federatie van deze producenten aan Reuter medegedeeld.

Aan het congres namen deel bijna 400 gedelegeerden uit 15 landen. Er werd uitsluitend gesproken over technische problemen. De discussies waren zo belangrijk dat besloten is, technische commissies in te stellen die de naar voren gebrachte opmerkingen nader zullen onderzoeken.

Bij het onderwerp „boren" is gesproken over het gebruik van turbines. Een ander onderwerp vormde het gebruik van plastic schermen om de verliezen door verdamping bij tankvervoer te kunnen controleren ook is gesproken over problemen bij het van brandstof voorzien van vliegtuigen. In de federatie zijn 1.500 ondernemingen vertegenwoordigd.

Dr. John EX R. Cavanagh verklaarde in een schrijven aan de Internationale Unie van Organisaties voor het Gezin, dat anti-conceptionele praktijken, abortus en sterilisatie op de duur kunnen leiden tot een werkelijk psychisch gevaar. Daarbij haalde hij als voorbeeld Japan en Rusland aan, waar abortus op grote schaal toegepast wordt.

In Rusland heeft men in 1935 abortus buiten de wet gesteld omdat bleek dat het de emotionele stabiliteit van de bevolking verzwakte.

In dit verband wees Dr. Cavanagh er op dat iedere geregelde geboortebeperking van zelf tot frustratie leidt. Deze op zijn beurt heeft een vijandige houding ten gevolge jegens de huwelijkspartner of jegens zich zelf. In het laatste geval veroorzaakt het depressies met al de gevolgen van dien. Schuldgevoelens kunnen er uit voortkomen. Deze kunnen weer de oorzaak zijn van andere psychische repercussies. (N.C.)

H.M. de Koningin heeft op het Paleis Soestdijk de Australische minister-president, de heer R. G. Menzies, en zijn echtgenote ontvangen.

Foto: Hare Majesteit in gesprek met mevr. Menzies. Links de heer Menzies.

DE GEKKE GENERAAL

Boeiende biografie van Christopher Sykes

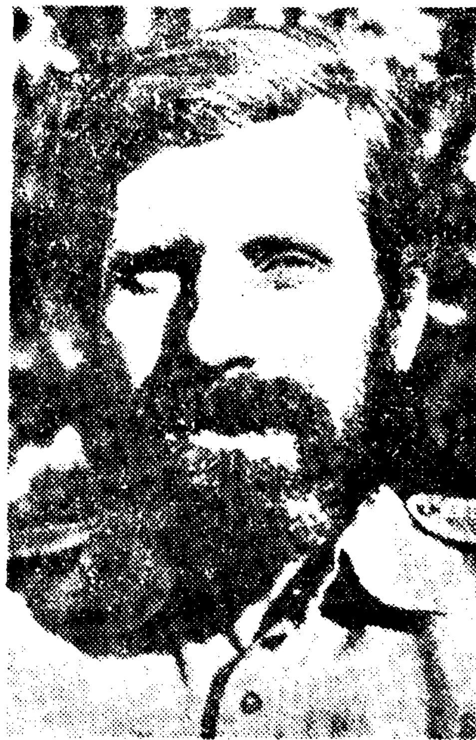
(Van een letterkundige medewerker)

Het wordt hoog tijd dat iemand met een grondige kennis van de Engelse geschiedenis een boek schrijft over de eindeloze reeks van militaire excentrieken die belangrijke rollen hebben gespeeld in de oorlogen waarin Engeland betrokken is geweest. Want niet alleen is Engeland in meer oorlogen betrokken geweest dan enige andere natie op de aardbodem — een opmerkelijk feit, gezien het feit dat de Engelsen geneigd zijn zich te beschouwen als van zeer vreedzame aard — maar ook hebben deze oorlogen een grotere collectie van militaire zonderlingen naar voren gebracht dan in enig ander land. „Het Britse leger," aldus heette het onlangs in The Times, „behoort tot de rijkste vindplaatsen voor excentriciteit welke wij bezitten."

De tweede wereldoorlog vormde geen uitzondering. En een van de meest zonderlinge figuren welke in deze oorlog de aandacht trokken, was Generaal Orde Wingate, over wie Christopher Sykes een lang maar zeer boeiend boek heeft geschreven onder de titel: „Orde Wingate", (575 bladzijden Uitg. Collins. Prijs 35 shilling). De held van het verhaal, de zoon van een ouderpaar dat behoorde tot de secte van de Plymouth Brethren en dat meende dat het de kinderen van het gezin niet beter kon beschermen tegen de zondigheid en corruptheid van de wereld dan door hen zoveel mogelijk te isoleren, was beroepsofficier. Hij werd opgeleid aan een militaire academie, waar hij zeer onpopulair was tengevolge van zijn overdreven „anti-kudde"-mentaliteit. Hij studeerde na voltooiing van zijn militaire studies Arabisch, eerst in Londen en vervolgens in actieve dienst bij het leger in Soedan, en ging daarna als officier van de inlichtingendienst met de rang van kapitein naar Palestina. Met het fanatisme dat hij zijn hele leven toonde ten aanzien van alle situaties waarin hij emotioneel betrokken raakte, werd hij, ofschoon hij geen Joods bloed had, fanatiek zionist, zo fanatiek dat de zionisten zelf wantrouwen koesterden over zoveel extremisme. Maar hij organiseerde de Joodse Guerillatroepen, en met zijn onmiskenbaar militair genie ontwierp hij opleidingsmethoden en nieuwe vormen van taktiek welke nog heden de basis vormen voor de opleiding in het leger van Israël. Na Palestina volgde Ethiopië waar hij met fanatieke geestdrift, voor een onafhankelijk Ethiopië vocht tegen de Italianen. Maar zijn roem is voornamelijk gebaseerd op zijn leiderschap van de Chindits, met wie hij in twee campagnes krijg voerde tegen de Japanners in Birma vanachter hun eigen linies. Wingate kwam om tengevolge van een vliegtuigongeluk in het midden van de tweede campagne.

Er zijn twee factoren welke Wingate hebben gemaakt tot een van de meest omstreden figuren onder Engelands militaire leiders. De ene factor is zijn persoonlijkheid, de tweede het militair belang van zijn oorspronkelijke guerillatechniek. **Over de laatste kwestie zal men het voorlopig niet eens kunnen worden. De oordelen van de militaire deskundigen zijn, zoals gewoonlijk, zo gekleurd en verwrongen door enerzijds** kwaadwilligheid, wrok en jaloezie, anderzijds door kritiekloze bewondering, dat een onpartijdig oordeel vooralsnog niet mogelijk is.

Ten aanzien van Wingates persoon liggen de zaken niet beter. Wingate was een zeer edelmoedig man, onder meer in die vorm van edelmoedigheid welke geld kost en anoniem geschiedt. Maar hij miste dikwijls alle edelmoedigheid in zijn oordeel over personen, vooral indien deze personen zijn superieuren waren. De man was een genie, maar kon in zijn psychologisch oordeel over anderen de grootste blunders maken. Hij leed aan vervolgingswaanzin, en zijn geloof in een goddelijke roeping, als veldheer en voorvechter van idealen die achtereenvolgens zijn geestdrift verwierven, grensde aan hoogmoedswaanzin. Zijn verachting voor degenen die zijn meningen niet deelden was pathologisch evenals zijn talrijke uitbarstingen van mateloze woede. Hij had geen gevoel voor humor, was geneigd tot zelfmoord, en maakte zich schuldig aan handelingen van insubordinatie, welke soms, indien zijn superieuren niet zoveel meer verdraagzaamheid en begrip hadden getoond dan Wingate zelf, hadden kunnen worden uitgelegd als verraderlijk. Deze grote en zelfs geniale leider in dagen van oorlog werd door velen beschouwd als een geheel onmogelijke, ongelikte beer van een man. Maar zijn manschappen, die zijn heldenmoed met hem deelden, aanbaden hem en sommigen van zijn superieuren, zelfs onder hen die het meest van zijn nukken en eisen te lijden hadden, bewonderden hem, waaronder Lord Louis Mountbatten die één keer zijn geduld niet langer kon be-

Orde Wingate bij de Chindits, een foto uit 1943, toen men in hem een nationale held ging zien. Churchill liet hem naar Engeland komen en nam hem mee naar de conferentie te Quebec, waar hij een groot succes was.

waren en aan Wingate seinde: „Uw verbijsterend telegram heeft mij doen beseffen hoe u zo verbazend veel succes hebt behaald met uw pogingen u onpopulair te maken bij mensen die maar al te zeer bereid zijn u terzijde te staan."

In zijn fraai geschreven en grondig werk toont Christopher Sykes duidelijk dat hij heeft geschreven in de rol van apologeet. En ondanks de grote verdiensten van de biografie is het moeilijk zich te onttrekken aan de indruk dat Sykes tot op zekere hoogte gefaald heeft. Hij getroost zich zoveel moeite om zijn held vrij te spreken, dat men niet na kan laten zich af te vragen of Wingate niet inderdaad behoefte had aan een uitzonderlijk bekwame en toegewijde verdediger. Doch liever zo dan andersom. Er is te veel haat gezaaid en venijn gespoten in na-oorlogse generaalsmemoires en biografieën om het niet toe te juichen, dat er eens een keer een fraaie en boeiende biografie verschijnt welke is ingegeven door een overdaad van naastenliefde en bewondering.

Niet geidentificeerde duikboot voor Braziliaanse kust

Braziliaanse duikbootjagers hebben een niet geïdentificeerde duikboot bij de Braziliaanse kust ter hoogte van Bahia aangevallen aldus berichten die woensdag in Rio de Janeiro zijn ontvangen.

Vorig jaar mei zijn bij de Argentijnse marineschepen met dieptebommen, waarvan er een volgens officiële Argentijnse berichten door Argenntijnse marineschepen met dieptebommen werd aangevallen.

De vorige maand zijn aan de Canadese oostkust onbekende duikboten waargenomen.

De Braziliaanse autoriteiten hebben bekend gemaakt, dat woensdag twee duikbootjagers een niet geïdentificeerde duikboot hebben aangevallen, die Braziliaanse vlootoefeningen tussen Porto Seguranca en Caravellas gadesloeg.

Alle Braziliaanse oorlogsschepen hebben opdracht gekregen de duikboot direkt aan te vallen als zij haar ontmoeten en de boot zich niet wil identificeren. Ook de luchtmacht is ingeschakeld.

Het is niet de eerste maal, dat bij de Braziliaanse kust onbekende duikboten worden waargenomen.

Kongolees Dilemma

In het „Algemeen Handelsblad" lazen wij:

De incidenten, die de reis van minister Van Hemelrijck door Belgisch Kongo hebben gekenmerkt, zijn duidelijke aanwijzingen voor een verslechtering van de toestand in Belgisch Afrika. Natuurlijk kon het nauwelijks een verrassing voor de minister zijn, dat de Afrikanen hem in Neder-Kongo met de kreet „Onmiddellijke onafhankelijkheid" ontvingen. Het gebied tussen Leopoldstad en Matadi is in politiek opzicht het meest geëvolueerde gewest van Belgisch Kongo, en het is hier, dat de Abako, die verantwoordelijk word gesteld voor de troebelen in Leopoldstad, zijn aanhangers uit de roerige Bakongostam rekruteert. Maar ook in andere streken van Belgisch Kongo kan het minister Van Hemelrijck niet ontgaan zijn, dat de nationalisten ontevreden zijn over het tempo, waarin de regeringsverklaring van 13 januari jl. wordt uitgevoerd. Opvallend is echter, dat voor 't de blanke kolonisten zich tegen de Belgische minister hebben gekeerd. De Belgische colons in Kivoe en Katanga zijn al even konservatief als hun Franse collega's in Algerije of de Britse settlers in Kenya. Zij wantrouwen minister Van Hemelrijck, omdat deze door zijn liberale instelling een goede naam bij de Kongolese nationalisten heeft, en zij vrezen, dat de minister geen rekening met de Belgische belangen zal houden.

De verklaring, die minister Van Hemelrijck verleden week woensdag in Leopoldstad heeft afgelegd, had echter ten doel de kolonisten gerust te stellen. Van Hemelrijck zeide namelijk, dat de Belgische regering in haar Kongolese beleid geen centimeter zou afwijken van de regeringsverklaring, waarin Belgisch Kongo een geleidelijke politieke ontvoogding in vooruitzicht werd gesteld, doch waarin geen datum voor de onafhankelijkheid werd genoemd. Of Van Hemelrijck echter met zijn eigen woorden geheel akkoord ging, is twijfelachtig. Vermoedelijk zijn premier Eyskes en een aantal Belgische ministers zo geschrokken van de reakties, die Van Hemelrijcks reis bij de blanke bevolking van Kongo veroorzaakte, dat zij hem dringend verzochten geen enkele belofte te doen, die de richtlijnen van voornoemde regeringsverklaring zou overschrijden.

Maar Van Hemelrijck schijnt zelf tijdens zijn reis tot de overtuiging te zijn gekomen, dat de onrust onder de Kongolese nationalisten zo groot werd en de verhouding tussen blanken en Afrikanen zo gespannen, dat slechts een nieuw initiatief uitweg zou kunnen brengen. Vandaar het bericht, dat de minister woensdag er de voorkeur aan zou hebben gegeven een tijdschema voor de onafhankelijkheid op te stellen. Hiermede hoopte de bewindsman kennelijk de knoop, waarin het Kongolese probleem was geraakt, te ontwarren. Dit was hem evenwel niet vergund.

Men krijgt helaas de indruk, dat de Belgen de situatie enigszins uit de hand gaat lopen. Minister Van Hemelrijck geldt als een liberaal man, die het vertrouwen geniet van de Kongolese nationalisten, hetgeen een gunstige faktor is. Maar de minister leeft klaarblijkelijk op gespannen voet met gouverneur-generaal Cornelis, die niet geheel ten onrechte door de Afrikanen als een symbool van het koloniale verleden wordt beschouwd. De Kongolezen zijn tot een jaar geleden in politiek opzicht onwetend gehouden, en dit wreekt zich thans. Want het noemen van het woord „onafhankelijkheid" heeft nu bij de overspannen nationalisten een geest van „tegen elkaar op bieden" veroorzaakt. Op de kollektieve audiëntie, die minister Van Hemelrijck woensdag na zijn verklaring in Leopoldstad toestond, werd hij vergast op spandoeken met fel nationalistische opschriften. Bij diezelfde gelegenheid werd hem door een aantal nationalistische leiders een memorandum overhandigd, waarin o.m. de regeringsverklaring „schuchter" werd genoemd en waarin de vorming van een Kongolese regering midden 1960 wordt geëist. De Belgen bevinden zich wel in een zeer moeilijk parket. Enerzijds heeft een groot gedeelte van het Kongolese volk op het platteland nog absoluut geen begrip van wat onafhankelijkheid betekent. Vooral de stamhoofden vrezen een spoedig vertrek van de Belgen. Anderzijds verslechteren de betrekkingen in de steden tussen Europeanen en Afrikanen gestadig, en is het toch het beste, dat Brussel de risiko's aanvaardt van de bekendmaking van een tijdschema voor onafhankelijkheid van Kongo.

Wondere dingen in de „plastic" proeftuin van Nicolaas (5 vliegen) Kroese. Hoewel er in wetenschappelijke kringen nogal verschil van mening heerst omtrent de resultaten van de „plastic groei-methode" van Nicolaas Kroese te Warmond, zijn de resultaten toch wel van die aard, dat thans verschillende geleerder zich meer en meer gaan interesseren voor de wonderlijke methoden, welke door de heer Kroese in Warmond worden toegepast. Vertegenwoordigers van het Israëlische gouvernement hebben ook reeds kontakt met Kroese opgenomen.

CARIBBEAN TOURIST ASSOCIATION

Onderscheiding van L. F. BOUMAN

Tijdens het afscheidsdiner ter gelegenheid van de jaarvergadering van de Caribbean Tourist Association, welke in mei van dit jaar in Bogota werd gehouden, bood de aftredende president, Rafael Benitez Carle, de jaarlijkse onderscheiding voor „buitengewone verdiensten van een individueel voor de vereniging" aan Leonard F. Bouman, direkteur van het Netherlands West Indies Tourist Bureau in New York.

De heer Benitez merkte in zijn rede op, dat de heer Bouman het oudste lid is van de Adviesraad van de Caribbean Tourist Association, welke voor de eerste maal bijeenkwam op 10 november 1949, en dat tot nu toe geen enkel lid daarvan zoveel vergaderingen had bijgewoond als hij. Op die eerste bijeenkomst werd de heer Bouman tot voorzitter van de Raad gekozen, welke funktie hij bekleedde tot het einde van 1951. Een van de eerste taken van de Adviesraad was de benoeming van een uitvoerend secretaris voor het Caribbean Interim Tourist Committee, zoals de organisatie toen nog heette (de naam Caribbean Tourist Association werd aangenomen tijdens de derde jaarvergadering in september 1951 in Ciudad Trujillo). De eerste secretaris was de heer Louis S. Law, die in februari 1950 werd benoemd; in 1955 werd hij opgevolgd door Mevrouw Lee Karwick.

De heer Bouwan, die in 1948 was aangesteld als direkteur van het Netherlands West Indies Tourist Bureau, was daarvoor 24 jaar werkzaam bij de KLM, waarvan 10 jaar als hoofd van het Caraibisch bedrijf dier maatschappij. Hij is de enige persoon, die alle jaarvergaderingen van de Caribbean Tourist Association, die sinds 1949 werden gehouden, als gedelegeerde bijwoonde. Niet alleen is hij grondig bekend met de Nederlandse Antillen, doch in de loop der jaren bezocht hij meer dan twintig eilanden en landen in het Caraibische gebied, de meeste daarvan verscheidene malen.

„SRANANTORIE"

Uit de Brits Westindische eilanden zijn dezer dagen zes jongelui aangekomen om deel te nemen aan de tweede Brokopondo-cursus voor opleiding op zwaar materieel. Het zijn drie jongens uit St. Lucia, een van St. Vincent en twee uit Dominica.

De cursus is een gezamenlijke onderneming van de overheid en de Amerikaanse technische bijstand. ● Op 2 juli werd het Aerocarto vliegtuig van de KLM in Suriname verwacht voor het vervullen van kontrakten met de regering. Reeds is begonnen met het werk. De ploeg van de KLM, die op Zanderij is gestationeerd staat wederom onder leiding van de heer Sprenger.

De KLM-aerocarto is voor de vierde maal in het droge seizoen in Suriname aan het werk getogen. Een nieuwigheid dit jaar is dat nu ook foto's zullen worden gemaakt van de beide betwiste gebieden

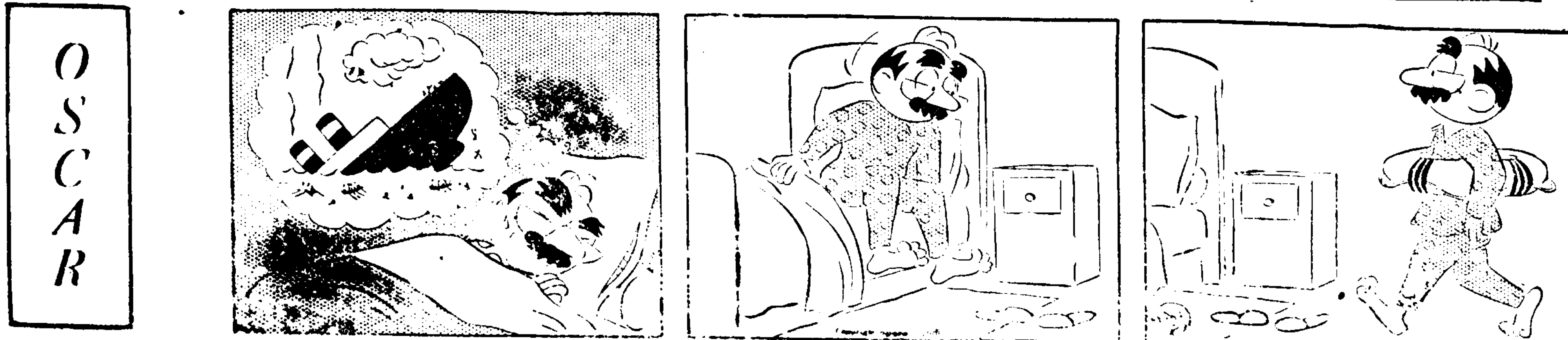
In de ploeg is een Amerikaanse deskundige die enkele speciaal ontworpen toestellen in het KLM vliegtuig moet monteren. ● Naar het dagblad „De Nieuwe Tijd" verneemt is het departement van opbouw bijna startklaar voor de uitvoering van de „Operatie Sprinkhaan", welke de aanleg van Airstrips in het binnenland beoogt en een daarop aansluitend Aero-geophisisch onderzoek.

Over ongeveer twee weken zullen verschillende expedities kunnen uittrekken.

Een, onder leiding van Dr. Ceyskes, zal uittrekken naar de Coeroeni een andere naar de bovenloop van de Kabalebo en weer een andere naar de Paleomeu.

De regering is thans druk doende om een helicopter met een vermogen van 2½ ton materialen ineens, te zoeken. Zulk een helicopter zou namelijk buldozers in gedeelten kunnen vervoeren naar de plaatsen waar de airstrips moeten worden aangelegd.

OSCAR

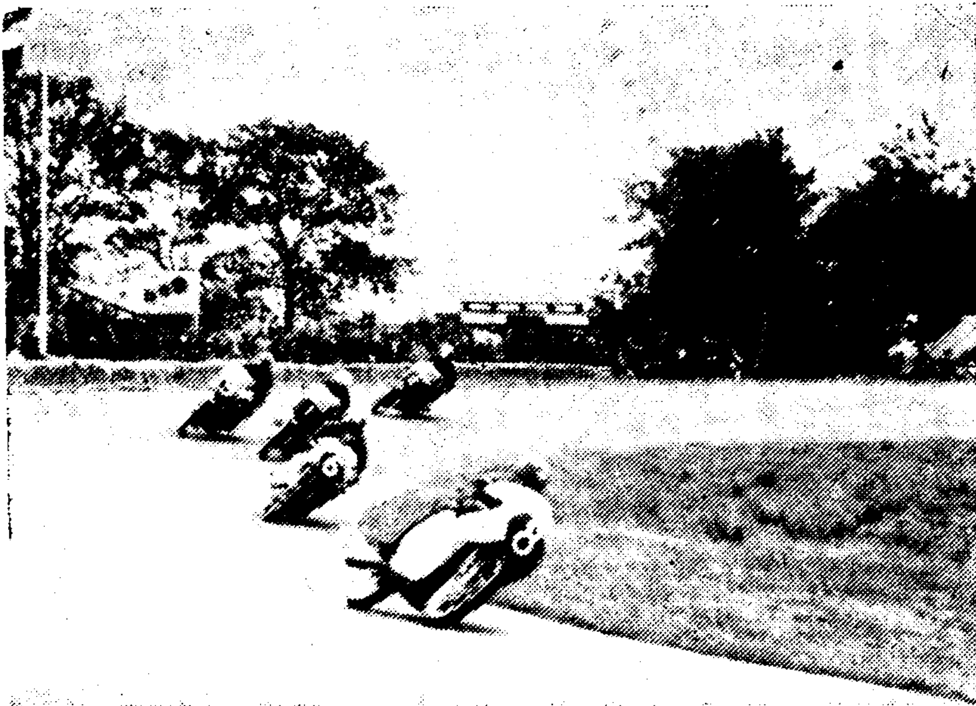
ASSEN als centrum van de mooie maar harde motorsport

Spectaculaire races op het veiligste circuit ter wereld

„Sneller dan een Spoetnik......"

Assen. Elke plaats in Nederland heeft wel de een of andere reden om bekend te zijn, soms tot ver buiten de grenzen. Ik denk aan de plaatsen, die met hun rijke tulpenpracht heel Europa naar hier toehalen. En is er iemand, die de bekendheid van Marken en Volendam in het buitenland in twijfel durft te trekken, of de beroemdheid van Amsterdam, Eindhoven en Leiden...?

Welnu, zo is Assen (hoofstad van Drente) ook een reden tot meerdere glorie van Nederland en dan heel speciaal op het gebied van de sport. Jaarlijks worden hier de T.T.-races gehouden.

Adembenemend schouwspel

Wat die T.T. races zijn? Om eerlijk te zeggen, ik wist het zelf ook niet vóór ik mij verleden week vrijdagavond naar Assen begaf. Nou ja, ik had er natuurlijk van gehoord, maar ik had zeker niet gedacht dat de motorwedstrijden, die onder de titel Tour Traffics (T.T.) gehouden worden, zo'n groots allure zouden hebben.

Ze hebben dat wel! De grootste renners van de wereld stromen hierheen, zoals de grote wielrijders naar de Tour de France.

De voorbereidingen nemen dan ook maanden in beslag en op de vooravond zelf is heel Assen één groot feesterrein. De kermis draait op volle toeren; overal zijn straatversieringen aangebracht. Overal staan ook patate-frites kraampjes, worst-kraampjes en andere krmaapjes die onafscheidelijk zijn van stadsfeesten in Nederland.

Het bed blijft onbeslapen

Ook de cafe's blijven open. Overal ziet men dan ook zwiepende dronkaards van de ene bar naar de andere zeilen. Niemand gaat naar bed, en de file auto's die de smalle straten van Assen komen binnenrijden is eindeloos. Hun getal is niet te schatten noch het getal van motorfietsen, bromfietsen en voetgangers. Heel nederland zit in Assen. Ik laat mij door een grote robuste en beschonken Drentenaar vertellen, dat het aantal toeschouwers dat jaarlijks de T.T. bezoekt ver boven de 100.000 ligt. Ik maak voor mezelf gauw een kleine berekening en kom tot de ontdekking dat dit ongeveer de helft van de Antilliaanse bevolking betekent. Stelt U zich eens voor dat de helft van de hele Antilliaanse bevolking een dagje er uit trekt, naar het Stadion bijvoorbeeld en dan kunt U zich heel misschien een beeld vormen van de drukte, die er in Assen heerst.

Degenen, die met alle geweld een dutje willen doen kruipen maar bij een boer in het hooi of gaan zomaar op de ehi liggen. Dit kan omdat het mooi weer is. (Het schijnt dat het altijd mooi weer is als de T.T. gehouden wordt!)

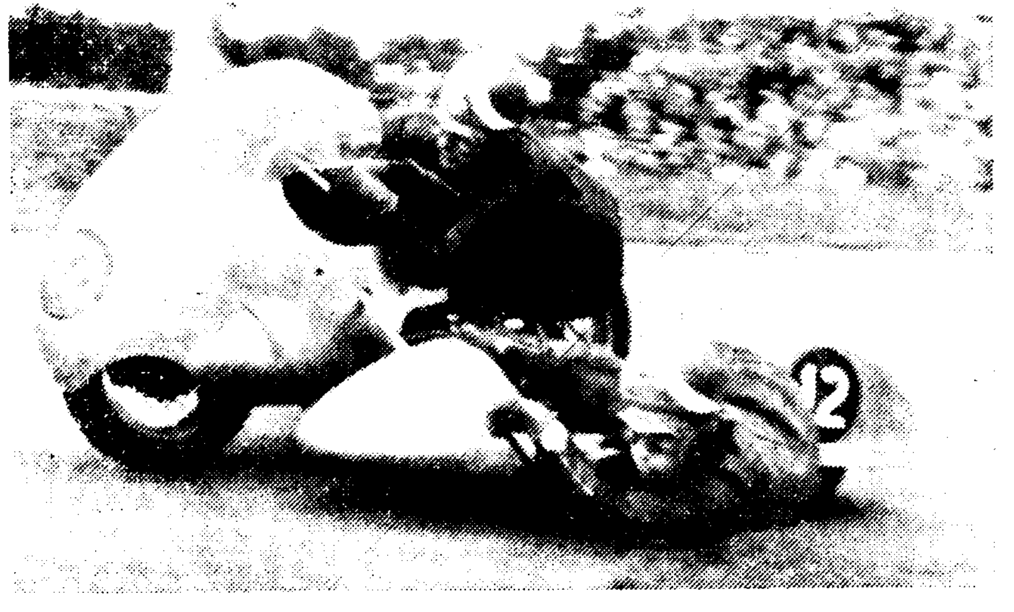
Het beste en veiligste Circuit van de wereld

Als de dag eindelijk aanbreekt wordt de drukte in de smalle straatjes zo mogelijk nog groter. Het aantal auto's en dronken mannen neemt toe. Reeds om een uur of vijf, als het nog kil is en dauwig begint de tocht naar het Circuit dat enkele kilometers buiten de stad is gelegen. Het Circuit Drenthe, zoals het officieel heet. Men ziet over al de lange sliert voetgangers zich over het heideland kronkelen, men hoort niets anders dan het zwaar gedaver van auto's, motorfietsen en bromfietsen.

Persoonlijk heb ik meer slaap dan haast. Alles goed en wel, maar ik heb de hele nacht geen oog dichtgedaan, wat mij in de vacantie-tijd zelden overkomt. Ik doe dan ook heel rustig een dutje op de hei en stap pas om een uur of negen het circuit op.

Het heeft een merkwaardige vorm, dit splinternieuwe circuit, dat de gemente Assen verschillende miljoenen moet hebben gekost. Het is het beste te vergelijken met een tandenborstel met een knikje in de steel. Het is natuurlijk wel een ietsje langer: 7,7044 km.

Ik heb een plaats dichtbij de start- en finishlijn. Ik kan dus alles prachtig zien, en heb een overzicht ook over de voornaamste bochten waaronder de beruchte kniebocht. Ik maak even een praatje met een van de organisatoren. Hij is een hoge piet met allemaal bandjes om de armen en bloemen in de knoopsgaten. Hij vindt het heel fijn dat ik helemaal uit de Antillen naar de T.T. races ben komen kijken, ik laat hem in die waan. Hij vertelt mij de groei van de T.T. waartoe eigenlijk een eenvoudige motorwedstrijd gehouden in 1925 door een plaatselijke motorclub, het begin is. Sedertdien, zegt hij met zijn inslikkend-noordnederlands accent, is het heel snel gegaan. De beroemdste renners van de wereld hebben we hier gehad. Assen heeft overal naam als het beste en veiligste circuit, is bovendien een van de acht banen, die meetellen voor het wereldkampioenschap; de andere zijn in: Frankrijk, Engeland, Duitsland, Belgie, Zweden, Ierland en Italie.

Exclusieve reportage voor de AMIGOE

Het voorstuk past bij een raket

Daarna lukt het mij om snel enkele woorden van een paar met die beroemdheden te wisselen en hun motoren van dichtbij te bekijken. Pracht dingen zijn die motoren. Licht en gestroomlijnd; het voorstuk past volkomen bij een raket, het zadel is helemaal achteraan, ter hoogte van het achterste puntje van het achterwiel. Alles wat op versiering zou kunnen lijken ontbreekt. Alles is op snelheid bericht. De renners en hun helpers (mónteurs, managers) zijn helemaal niet zenuwachtig zoals sportmensen over het algemeen wel plegen te zijn. Ze praten zelfs heel kalm met je, schijnen helemaal geen haast of angst te hebben.

De 250, 350 en 125 cc klassen.

De eerste wedstrijd is in de 250 cc klasse. De deelnemende merken zijn M.V. (Italie) M.Z. (Duitsland-Zwitserland) Benelli, Morini, Mondial, N.S.U. Reg. Men staat op lichtseinen. Bij rood is men op zijn plaats op de baan vlak voor de streep, de rijders naast hun motoren. Bij oranje-licht beginnen ze hun motor zachtjes heen en weer te duwen. Zodra het licht op groen overspringt duwen ze hun motoren snel vooruit en springen er snel op. Sommigen zitten meteen goed in het zadel, anderen blijven nog even als kikvorsen op hun motor liggen, de benen uit elkaar terwijl ze volgas geven. Ze stuiven weg!

Ik heb menig sneding in mijn leven gezien, maar de start-snelheid van de rijders overtreft alles. Het bijna 8 km-lange circuit wordt in iets minder dan 3 minuten gereden. Er zijn 17 ronden. Elke keer wordt de ronde-tijd minder. De kopgroep wordt gevormd door de Engelsman Mike Hailwood, de Duitser Minter en de beroemde Italiaanse wereldkampioen van 1958 Carlo Ubbiali (125 cc-kampioen) en Tarquinio Provini (250cc-kampioen), die M.V.'s berijden.

Ze blijven 14 rondes lang op de 3de en 4de plaats. Dan breken ze los deze doorgewinterde snelheidvreters in het begin van de 15de ronde. In de beruchte kniebocht (de rechterknie raakt de grond bijna in deze bocht) geeft Provini vol gas en komt vlak achter Minter en Hailwood aan te zitten. De twee zijn verrast, proberen het nog te redden, maar Provini schiet meedogenloos door, een slanke, snelle duivel, plat op zijn motor tussen de twee in om ze daarna beiden tegelijk voorbij te gaan. Als de twee hun aandacht op hem concentreren krijgen ze de tweede verrassing: Ook Ubbiali komt op, tussen de twee weer, de twee voorbij om in het kielzog van zijn land en merkgenoot te rijden. Drierondes houden zij deze positie vast. Niemand komt er meer aan te pas. Provini wordt eerste met één seconde verschil op Ubbiali. Even later wordt hij onder daverend gejuich van het publiek, met zijn zoontje op de arm omkranst door de burgemeester van Assen.

Gelijkmatige strijd in de 350 cc klasse

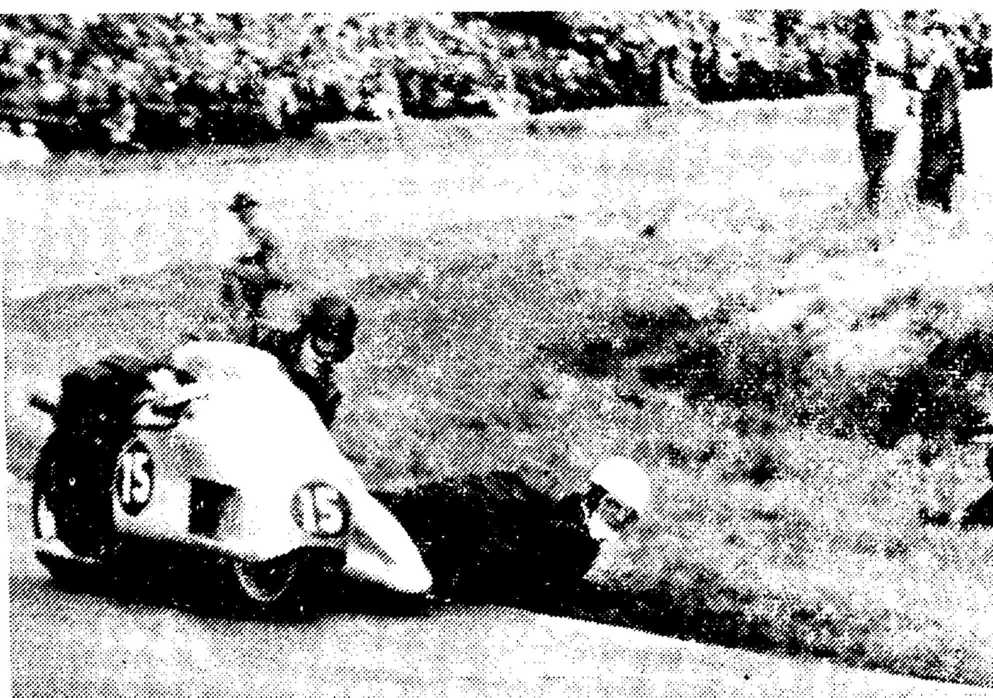
Daarna volgt de strijd in de 350cc klasse. De mtoren die aan deze strijd meedoen zijn geen speciale fabrieksmachines, maar motorfietsen waarvan minstens 25 zijn verkocht. De strijd is dan ook veel gelijkmatiger. Spannender is echter de kamp in de 125 cc. Klein en vinnig zijn deze dingen, die met hun 125cc inhoud toch nog een gemiddelde van meer dan 125 km per uur halen.

Even schijnt het of de tweetakt MZ, stijlvol bereden door de Duitser Degner de snelste zal zijn, maar hij krijgt na zich enkele ronden ver vooruit te hebben gehandhaafd pech en moet uitvallen. De overwinning gaat dan zonder veel strijd aanr de wereldkampioen in deze klasse Carlo Ubbiali.

De zijspanklasse

In deze klasse beleeft men eigenlijk het meeste plezier van zijn entreegeld. Ze is spectaculair en onbeschrijfelijk adembenemend. Men zit daar maar weet niet waar zijn hart zit, in je mond in je oren, zo boeiend is dit schouwspel van twee mensen op een ziedendhard rijdend geval, en vooral de man in de zijspan (de passagier) moet platinazenuwen hebben. In alle bochten, de gevaarlijkste inbegrepen, gaat hij helemaal (zoals op de foto) naar buiten hangen, zijn hoofd en schouders maar enkele cms boven de grond, terwijl zijn kameraad de gaskraan volledig opendraait.

Zodra de bocht genomen is springt meneer de passagier lenig als een kat terug en gaat plat op de bodem van de zijspan liggen, zijn benen blijven buiten en slepen praktisch over de grond. De wereldkampioen, de Zwitser Florian Camathias, met zijn passagier Hilmar Cecco (op een B.M.W. gaan er vandoor en laten de twee andere favorieten de Duitser Schneider (B.M.W.) ver achter zich. Het derde favoriete stel vliegt in de verwoede strijd uit de bocht in de twaalfde ronde. Motor en zijspan zijn in diggelen, de rijders echter volkomen ongedeerd. Hoe dat nu mogelijk is met een snelheid van 118,25 km per uur misschien moeten we dat werkelijk aan God vragen.

De grootste en zwaarste strijd van de dag

Het is kwart over vier als de rijders in de 500cc klasse aan de start verschijnen. Het vermoeide publiek, dat de hele dag fel door de zon is gegeseld leeft weer op, het gedaver van de zware motoren maakt een lawaai dat zelfs de hel zou overstemmen.

Vierentwintig rijders nemen deel aan deze race van 27 ronden over een totaal van 203,02 km. De favorieten zijn: De Engelse wereldkampioen John Surtees op een --cilinder M.V. Een Engelsman (kampioen in de 350cc klasse) op een Norton, Gary Hocking (Rodesia) Norton en de Italiaan Venturi, die evenals Surtees op een 4-cilinder M.V. zit.

Iedereen geeft de wereldkampioen John Surtees de meeste kansen. Men beweert dat het eigenlijk een strijd zal worden om de tweede plaats. Men zegt dat Venturi hiervoor de beste kansen maakt en noemt de race dan ook prompt: De Jacht op Venturi.

Welnu, de jacht op Venturi begint met een lawaai, dat ik waarschijnlijk nooit meer in mijn leven zal horen en dan gaat Surtees er inderdaad vandoor. Zijn moeder staat aan de kant en zwaait hem toe. Men zegt ook dat zij hem coacht. Hij richt even het hoofd op, knikt naar haar en dan, gas. Enkele rijders vallen uit, goddank zonder ongelukken, alleen maar motorpech.

John Surtees blijft vooraan! Als een zwiepende bliksem neemt deze stilzwijgende jongeman zijn bochten, vol stijl, vol gratie, vol gas, vol ademverstikkende snelheid. Venturi jaagt hem na evenals Bob Brown en Hocking. De twee laatsten schieten voorbij Venturi, naar Surtees toe. Maar Surtees draait over de weilanden van Assen als de Spoetnik om de aarde: neen sneller dan de Spoetnik, eerder als een komeet flitsend door de stratosfeer. Venturi blijft achter. De strijd om de tweede plaats gaat voort tussen Brown en Hocking. Over Surtees wordt niet gesproken. Men ziet hem nauwelijks. Men hoort: Daar is Surtees en Surtees is al voorbij. Ja, Surtees is tegelijk dáár en tegelijk voorbij en omgekeerd. Bochten schijnen voor hem niet te bestaan, hij jaagt er door als een naald door water.

Mijn hart klopt in mijn keel als ik bedenk wat er met dit fenomeen in een van die bochten kan gebeuren als hij ze met een gemiddelde van 137 km per uur voorbijschiet.

Er gebeurt echter niets met hem. Hij blijft de bliksmenschicht, 27 ronde lang, 208.02 kilometer lang. Ver-ver-ver vooruit om eindelijk na precies 1 uur. 31 minuten en 29 seconden als nummer één over de eindstreep te gaan, wereldkampioen in de 500cc klasse voor 1959.

De fiere Hocking heeft ondertussen motorpech gekregen en moet uitvallen zodat Brown nummer twee wordt en Venturi (om wie de jacht zou gaan nummer drie)....

Als ik even later weer in de duwende, 100 000 koppen tellende menigte, mijn weg zoek laat ik mij niet ergeren door hun storende haast. Hoeveel haast ze ook hebben, ze blijven toch maar heel graag. Als ik aan werkelijke haast, aan snelheid denk, dan zie ik de Engelsman John Surtees voor me, slank en één met zijn motor. En ik zie hem het liefst wanneer hij de kniebocht voorbijzweeft, lichtbalancerend als een goede koorddanser, want dan vermeet ik zelfs even dat ik leef, zo hoog doet de spanning mij dan stijgen....

Frank Martinus.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9 00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om [illegible]
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30. en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:

iedere zondag: Sta Ana om 9 uur

Pietermaai om 8 en 9 uur

Groot Kwartier om 8.30 uur

Janwé om 8 uur

Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30

Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)

Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)

Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)

Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)

Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)

Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)

Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwe: 6.30 (zaterdag 7.00)

Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)

Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).

Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.

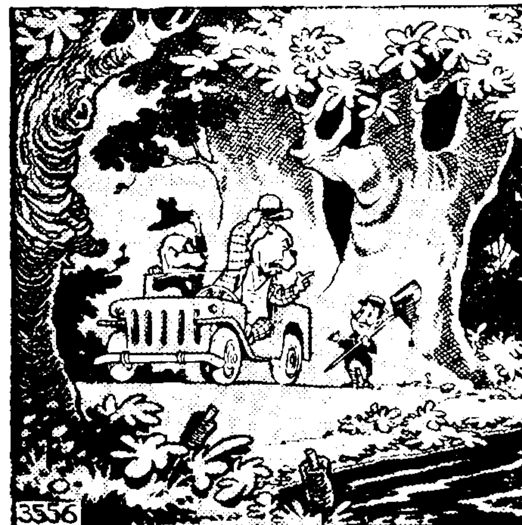
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

ARUBA

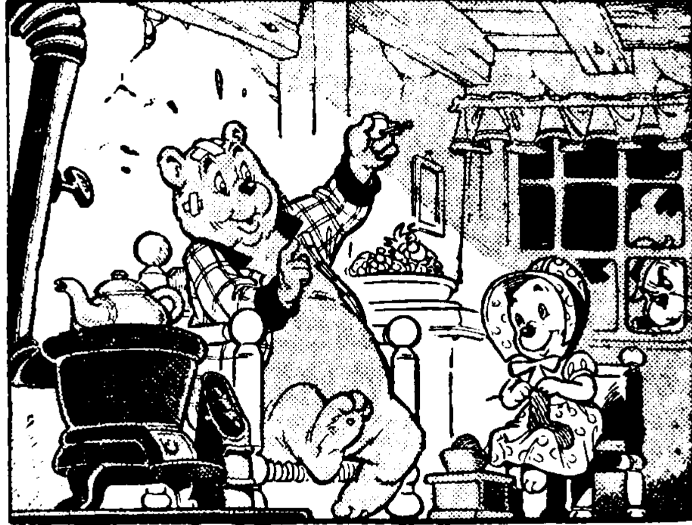
H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3556. — „Is het anders niet?" vroeg Super, toen de heer Kiekvogel zijn verhaal verteld had. „Je wilt dus alleen maar een kiekje maken van die dikke Bommel?"

„Ja", zei de fotograaf. „Alleen maar een kiekje. Maar het moet een ongedwongen kiekje zijn."

„Ongedwongen?" herhaalde de ander. „Dus niet met een paar touwen om zich heen tegen een boom staande? Of niet in de ondergreep tussen ons tweetjes in?"

„Nee, nee, zo niet!" riep Kiekvogel uit. „Ongedwongen!"

„Dat maakt het iets moeilijker, hè baas?" zei Hieper.

„Ja", zei Super, „maar het is toch wel te doen; als je tenminste betalen wilt."

De fotograaf haalde enige goudstukken uit zijn zak en nu kwam men al spoedig tot overeenstemming.

Intussen zat heer Ollie opgeruimd achter de kachel van juffrouw Doddel en verhaalde hoe hij de heer Kiekvogel op zijn nummer had gezet.

„Het was een verschrikkelijk gevoel", zo sprak hij. „Maar als men jou te na komt, ken ik mijn eigen kracht niet. Ik wierp hem gewoon het water in, dat is altijd de beste manier. Hij zal het verder wel uit zijn hoofd laten om je lastig te vallen, Doddeltje."

„Wat ben je toch knap", zei juffrouw Doddel vol bewondering. „Je geeft me zo'n veilig gevoel, Ollie. Wil je nog wat koffie?"

Heer Bommel beaamde dat glunderend. Ondanks de pleisters voelde hij zich geheel tevreden met zichzelf en de wereld. Maar misschien zou hij zich minder prettig hebben gevoeld, wanneer hij uit het venster had gekeken. Want daar was, vaal beschenen door de maan, het ongunstige gelaat van Bul Super zichtbaar.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

4—45. — Het valt de jager niet moeilijk de Vikingen op een dwaalspoor te leiden en zodra hij merkt, dat hij niet meer gevolgd wordt, slaat hij het smalle kronkelende pad naar Dan Durrah in. Dan krijgt hij het troepje krijgers in het oog, dat gealarmeerd door de kleine Hrulf onder aanvoering van hun hoofdman Kell op onderzoek is gegaan.

De mannen voegen zich bij de boogschutters en deze neemt ogenblikkelijk de leiding op zich. Behoedzaam keren zij naar de kust terug. De Vikingen, die het spoor van de jager gevonden hebben, staan op alles voorbereid stil als zij eensklaps de troep krijgers tegenover zich zien. Het staal van hun zwaarden schittert koud in de zon als de aanvoerder afgemeten zegt: „Wat zal het zijn, vreemde, vrede of [illegible]?"

„Dat hangt af van u af", is het antwoord van de jager, terwijl hij zijn armen over elkaar kruist.

„Wij komen in opdracht van Erwin, Prins Erwin der Noren", vervolgt de ruige Viking. „Zeg ons, waar we Axe de boogschutter kunnen vinden, die een vriend van Erwin is."

„Hij staat hier voor u", zegt de jager fronsend.

„Gegroet, heer Axe", knikt de aanvoerder.

Hij steekt zijn zwaard op en treedt deftig enkele passen naderbij.

„Het is de wens van prins Erwin, dat zijn moeder, koningin Winonah, zich bij hem zou voegen, nu zijn macht gevestigd is. Wij zijn gekomen, om de koningin mee te nemen."